

KWIECIEŃ

Tematy tygodnia:

1. *Troszczę się o zdrowie duszy i ciała* - s. Emilia Wieloch
2. *Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych* - s. Agata Noskowicz
- 2a. *Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych* - s. Marcelina Zoń
3. *Z Jezusem Zmartwychwstałym idę przez życie* - s. Agata Noskowicz
4. *Jakie bogactwo kryją w sobie książki?* - s. Grażyna Lupa

Tygodniowy plan pracy w ochronie – KWIECIEŃ, tydzień 1

Temat tygodnia: <i>Troszczę się o zdrowie duszy i ciała</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Zdrowie darem Pana Boga</i>	• Dziecko próbuje wyjaśnić dlaczego zdrowie jest wielkim darem	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych • Uświadamianie jak wielkim darem Pana Boga jest zdrowie człowieka	• Pogadanka	• Uczenie się odreagowywania negatywnych emocji w bezpieczny sposób, nie krzywdząc innych	• Przygotowanie teatryku	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej • Wyrażenie do wdzięczności Panu Bogu za dar zdrowia
Wtorek	<i>Dbam o własne zdrowie i szanuję je</i>	• Dziecko stara się dbać o własne zdrowie	• Ćwiczenia poranne • Kształtowanie postawy szacunku wobec własnego ciała	• Historyjka obrazkowa • Kształtowanie umiejętności logicznego myślenia • Uczenie rozróżniania sytuacji odwracalnych od nieodwracalnych	• Kształtowanie umiejętności właściwego rozwiązywania konfliktów		• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Troszczę się o zdrowie innych</i>	• Dziecko wypowiada się na temat tego, w jaki sposób dbać o zdrowie innych	• Ćwiczenia poranne • Kształtowanie nawyku dbania o zdrowie innych	• Wiersz • Rozpoznawanie i nazywanie figur geometrycznych	• Uwrażliwianie na potrzeby innych	• Rytmika	• Kształtowanie umiejętności oceniania zachowań pozytywnych i negatywnych u siebie i u innych oraz przewidywanie ich konsekwencji • Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Świętego Józefa • Czytanie Starego Testamentu

Czwartek	<i>Spotkanie z lekarzem i pielęgniarką</i>	• Dziecko opowiada o budowie swojego ciała	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych • Zapoznanie z budową ludzkiego ciała • Wdrażanie do zachowywania zasad zdrowego odżywiania, pobytu na świeżym powietrzu, aktywności ruchowej i wypoczynku	• Kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała - różnicowanie strony: lewa, prawa	• Uczenie szacunku dla pracy lekarza i pielęgniarki	• Piosenka	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu
Piątek	<i>Uczę się przeżywać chorobę swoją i innych</i>	• Dziecko stara się sprawić radość osobie chorej	• Ćwiczenia poranne	• Opowiadanie • Wypowiedzi dzieci na temat, jak pocieszyć i sprawić radość osobie chorej • Budzenie zainteresowania pismem jako środkiem komunikowania się		• Praca plastyczna • Scenki z elementami dramy	• Kształtowanie postawy bycia miłosiernym wobec innych • Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza

KWIECIEŃ (tydzień I, dzień 1)

Temat tygodnia: Troszczę się o zdrowie duszy i ciała.

Temat dnia: Zdrowie darem Pana Boga.

Cel operacyjny: Dziecko próbuje wyjaśnić, dlaczego zdrowie jest wielkim darem.

Środki dydaktyczne: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999; płyta CD z muzyką relaksacyjną.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne wg K. Właźnik, zestaw 3 (*przykład ćwiczeń porannych dla dzieci 5 i 6- letnich*).

Zabawa orientacyjno – porządkowa: Dzieci dobierają się parami i mają zapamiętać, kto z kim stoi. Na znak podniesienia chorągiewki przez nauczycielkę – dzieci biegają swobodnie wymijając się zręcznie, a na uderzenie w bębenek chwytają się za ręce w parach.

Ćwiczenie ramion: *Kto najwyżej klasnie.* Siad skrzyżny, ręce wzdłuż tułowia. Przenies ramiona bokiem w górę, klasnąć jak najwyżej nad głową i opuścić ramiona bokiem w dół (przy klaskaniu patrz w górę na ręce).

Ćwiczenia tułowia i równowagi: *Przejdź przez okienko.* Stojąc spleść ręce przed sobą, przełożyć nogę przez splecione ręce i wyjąć ją z powrotem (przekładamy przez *okienko* na zmianę lewą i prawą nogę).

Czworakowanie: Powolny, rytmiczny marsz na czworakach w różnych kierunkach. Na zawołanie: *Misiu, proś!* – siad skrzyżny i naśladowanie ruchu *proszenia* (machanie wzniesionymi rękami od góry w dół)

Podskoki: Kilka podskoków obunóż w przód, w tył oraz jednonóż na lewej i na prawej nodze na zmianę.

Marsz: 4 kroki marszu bez klaskania i 4 kroki z klaskaniem.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 130)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowę mającą na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz tematem dnia.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa – dzień *Opatrzności Bożej*.

Zachęcanie dzieci do wyrażania wdzięczności Panu Bogu za własne zdrowie oraz modlitwa za chorych i cierpiących.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Pogadanka.

Zachęcania dzieci do wypowiadania się na temat zdrowia – ekspresja słowa „zdrowie”. Uświadomienie dzieciom, że zdrowie jest wielkim darem Pana Boga, że nie wszyscy ludzie są zdrowi. Zachęcanie dzieci do dbania o zdrowie. Spontaniczne wypowiedzi dzieci, co oznacza przysłowie: „W zdrowym ciele zdrowy duch”.

2. Przygotowanie teatryku. Praca w grupach.

Gr. 1. Co powinienem zrobić, kiedy mnie coś boli?

Gr. 2. Co powinienem zrobić, kiedy się np. skaleczę?

Gr. 3. Co powinienem zrobić, kiedy mnie ktoś zezłości?

Uczenie odreagowywania negatywnych uczuć w bezpieczny sposób, nie krzywdząc innych.

3. Podsumowanie pracy w grupach poprzez przedstawienie inscenizacji.

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych wg K. Właźnik.

- Zabawa orientacyjno – porządkowa : Słonko świeci – deszczyk pada. Na zapowiedź; Słonko świeci! – dzieci chodzą, biegają, podskakują, a na zawołanie: Deszcz pada! – biegną na wyznaczone miejsce (które chroni przed zmoknięciem). Dla urozmaicenia mogą dzieci rytmicznym klaskaniem naśladować spadające krople; kap... kap... kap.
- Ćwiczenia dużych grup mięśni: Kwiaty rosną, kwiaty więdną. Rozsypka. Dzieci w przysiadzie podpartym – kwiaty zwiędły, powolny wyprost do stania z ramionami w górę – w skos – kwiaty rosną po deszczu.
- Bieg: Przelot ptaków. Bieg w różnych kierunkach z wymijaniem – dzieci z rozłożonymi ramionami w bok naśladują lecące ptaki. Dla odpoczynku ptaki przysiadają i piją wodę (skłony głowy w przód i w tył).
- Ćwiczenie uspokajające. Marsz rzędem po obwodzie koła w rytm tamburyna.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 128)

5. Słuchanie muzyki relaksacyjnej.

6. Zabawy w kącikach zainteresowań.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem podczas całego dnia:

- Zwrócenie uwagi na to w jaki sposób radziłem sobie z negatywnymi emocjami?
- Czy nikogo przy tym nie skrzywdziłem?
- Jeśli się tak stało, czy potrafiłem przeprosić?

2. Zabawy konstrukcyjno – manipulacyjne.

KWIECIEŃ (tydzień I, dzień 2)

Temat tygodnia: **Troszczę się o zdrowie duszy i ciała.**

Temat dnia: Dbam o własne zdrowie i szanuję je.

Cel operacyjny: Dziecko stara się dbać o własne zdrowie.

Środki dydaktyczne: historyjka obrazkowa Przebieg dnia Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci

2. Ćwiczenia poranne zestaw (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa - *dzień Anioła Stróża*. Część II 1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Historyjka obrazkowa: „Czyste ręczki”.

Omówienie ilustracji przedstawiających chłopca, który:

- zapomniał umyć rąk po zabawie w piasku,
- je posiłek brudnymi rękami,
- boli go brzuch,
- rozmawia z mamą – dochodzą do przyczyny tego bólu,
- wizyta u lekarza i zażywanie lekarstwa,

Zachęcanie dzieci do ułożenia obrazków we właściwej kolejności, a także do wymyślenia zakończenia, jak mogłaby skończyć się ta historia. Kształtowanie umiejętności logicznego myślenia. Wyciąganie wniosków:

- Dlaczego chłopca bolał brzuch?
- O czym zapomniał chłopiec?

Uświadomienie dzieciom, że są sytuacje, kiedy nie możemy cofnąć czasu i naprawić czy zmienić tego, co już się stało, np. wyrządzona krzywda, są również sytuacje, którym możemy zapobiec lub zmienić, np. choroba.

Kształtowanie postawy szacunku wobec własnego ciała.

3. Spacer po ogrodzie przedszkolnym w celach zdrowotnych i rekreacyjnych.

4. Zabawa dydaktyczna.

Stworzenie sytuacji problemowej, np. kiedy ktoś zniszczy nam budowle z klocków. Opisywanie, jak się wtedy czujemy. Co można wtedy zrobić? Zachęcanie dzieci do szukania rozwiązań. Wdrażanie dzieci do właściwego rozwiązywania sytuacji konfliktowych w sposób pokojowy.

5. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem:

- Czy potrafiłem się dziś grzecznie i zgodnie bawić?
- Czy nikomu nie wyrządziłem krzywdy?
- Czy potrafiłem ustąpić, kiedy pojawił się konflikt?
- Jak rozwiązałem trudną sytuację?
- Czy potrafiłem poprosić o pomoc w rozwiązaniu tej sytuacji?
- Czy potrafiłem przeprosić?

Wręczenie dziecku, które było dziś najgrzeczniejsze Aniolka z papieru.

3. Kolorowanie wybranych obrazków.**4. Układanie puzzli i układanek.**

KWIECIEŃ (tydzień I, dzień 3)

Temat tygodnia: **Troszczę się o zdrowie duszy i ciała.**

Temat dnia: Troszczę się o zdrowie innych.

Cel operacyjny: Dziecko wypowiada się na temat tego, w jaki sposób należy dbać o zdrowie innych.

Środki dydaktyczne: wiersz *Na zdrowie*, B. Lewandowska; w: A. Ożyńska – Zborowska *Antologia literatury dla najmłodszych*, Warszawa 2002, E. Gruszczyk - Kolczyńska, E. Zielińska, *Dziecięca matematyka. Metodyka i scenariusze zajęć z sześciolatkami w przedszkolu, w szkole i w placówce integracyjne*, wyd. WSiP, Warszawa 2000.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne zestaw 3 (patrz dzień 1).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa - dzień Świętego Józefa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Rytmika.

2. Słuchanie wiersza pt. „*Na zdrowie*” - B. Lewandowska.

*Doktor Rybka niech nam powie,
Jak należy dbać o zdrowie!
Kto chce
Prosty być
Jak trzcina,
Gimnastyką
Dzień zaczyna!*

Całe ciało myje co dzień

*Pod prysznicem, w czystej wodzie!
Wie, że zęby białe, czyste
Lubią szczotkę i dentystę!*

Pije mleko. Wie, że zdrowo

Chrupać marchew na surowo!

Kiedy kicha, czysta chustka

Dobrze mu zasłania usta!

Chcesz, to zobacz

Na obrazku,

Jak jeść jabłka

Bez zarazków!

Rób tak samo, bo chcesz chyba

Tak zdrowy być jak ryba!

(Źródło: B. Lewandowska; w: A. Ożyńska – Zborowska, *Antologia literatury dla najmłodszych*, s. 164)

3. Rozmowa na temat treści wiersza.

Zachęcanie dzieci do wypowiedzi na temat: W jaki sposób należy dbać o zdrowie innych. Kształtowanie umiejętności oceniania zachowań pozytywnych i negatywnych u siebie i u innych oraz przewidywanie ich konsekwencji.

4. Zabawa matematyczna.

Rozpoznawanie figur geometrycznych: koła, kwadratu, trójkąta, prostokąta za pomocą dotyku - opisywanie ich przez dzieci a następnie przez nauczyciela. Wyszukiwanie tych kształtów w otoczeniu (piłka, klocki).

5. Zabawa tematyczna: „U lekarza”.

Nauczycielka przed zajęciami ustawia misie i lalki w rogu sali. W drugim końcu urządza gabinet lekarski i poczekalnię. Gabinet znajduje się za parawanem. Jest tam krzesło dla lekarza, dla pielęgniarki i stolik, na którym są lekarstwa (w pojemnikach, na tacy) i chusteczki higieniczne. Na środku rozłożone są kocyki (domki) dla chorych misiów i lalek. Na początku zajęć dzieci stanęły przed misiami i lalkami. Nauczycielka wyjaśnia:

Gdy przyszłam dziś rano do przedszkola zobaczyłam, że wszystkie misie i lalki są chore. Kaszlą, mają katar, błyszczą im oczy, narzekają na ból głowy i brak apetytu. Wydaje mi się, że to grypa!. Niedobrze! Trzeba temu zaradzić!

Zrobimy tak: i każde dziecko zajmie się serdecznie jednym chorym – lalką lub misiem. Weźmie go do domu,(kocyki na środku sali) tam może spokojnie porozmawiać. Zapyta o zdrowie i ustali, co dolega choremu. Teraz trzeba zmierzyć temperaturę ciała. Do mierzenia temperatury używa się termometru lekarskiego. W naszej zabawie termometry są takie (stawia się w dostępnym dla dzieci miejscu pojemnik z termometrami – patyczkami).

Jeżeli stwierdzisz, że lalka albo miś mają temperaturę, trzeba iść do lekarza. Tu (gest) jest przychodnia. Przyjdiesz z chorym misiem lub lalką, zapytasz, kto ostatni do lekarza, usiądziesz i poczekasz na swoją kolejkę. W poczekalni można cicho rozmawiać. Nie wolno przeszkadzać lekarzowi.

Tu za parawanem przyjmuj lekarz i pielęgniarka. Najpierw porozmawiasz z lekarzem. Musisz powiedzieć mu:

0. co dolega choremu, co go boli,

1. czy ma gorączkę. Gdy ludzie są zdrowi i włożą termometr pod pachę, to pokazuje on zwykle 36 stopni i 6 kresek. Jeżeli są chorzy, mają temperaturę wyższą, dochodzącą do 40 stopni.

Potem lekarz zbada chorego i powie, jak go leczyć. Wtedy musisz podejść do pielęgniarki. Ona ci wyda leki i powie, kiedy i ile tabletek masz podać choremu.

Wrócisz do domu. Jest tam kocyk. Trzeba chorego otulić i pielęgnować.

Po ustaleniu, co trzeba zrobić, aby zabawki wyzdrowiały, zaczyna się zabawa. Każde dziecko:

- a) bierze lalkę lub misia i idzie z nim do domu,
- b) rozmawia z chorym, żeby ustalić, co mu dolega i mierzy temperaturę,
- c) idzie do lekarza, wysłuchuje porady,
- d) pobiera lekarstwa i wraca z chorym do domu,
- e) okrywa chorego kocykiem i pielęguje chorego w chorobie.

Nauczyciel prezentuje na chorym misiu czynności, które wykonuje lekarz: badanie, zagłębienie do gardła, robienie zastrzyku, mierzenie temperatury, itp. Dzieci naśladują czynności nauczyciela wykonując je na swoim misiu. Zwrócenie uwagi na delikatne wykonywanie czynności i obchodzenie się z osobą chorą.

(Źródło: E. Gruszczyk – Kolczyńska, E. Zielińska, *Dziecięca matematyka. Metodyka i scenariusze zajęć z sześciolatkami w przedszkolu, w szkole i w placówce integracyjnej*, s. 71)

Część III

1. Czytanie Starego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- Czy potrafiłem dziś dostrzec potrzeby i pomóc moim kolegom i koleżankom, którzy potrzebowali mojej pomocy?
- Jak było moje zachowanie w dzisiejszym dniu?
- Jak je oceniam?

3. Zabawy w ogrodzie przedszkolnym.

KWIECIEŃ (tydzień I, dzień 4)

Temat tygodnia: Troszczę się o zdrowie duszy i ciała.

Temat dnia: Spotkanie z lekarzem i pielęgniarką.

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o budowie swojego ciała.

Środki dydaktyczne: atlasy, książki, encyklopedie zdrowia; piosenka *Czyste ręce*; płyta CD *Śpiewające Brzdące*, cz. 5; frotki w dwóch kolorach dla każdego dziecka; E. Gruszczyk - Kolczyńska, E. Zielińska, *Dziecięca matematyka. Metodyka i scenariusze zajęć z sześciolatkami w przedszkolu, w szkole i w placówce integracyjne*, wyd. WSiP, Warszawa 2000.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Oglądanie atlasów, książek, encyklopedii zdrowia.

3. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. **Wspólna modlitwa** – dziękczynienie za dar Eucharystii i kapłaństwa – modlitwa za kapłanów pracujących w naszej parafii.

6. **Zachęcanie dzieci do wzajemnego obdarowywania się – dzielenie się słodyczami, zabawkami.**

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Przywitanie zaproszonego gościa - pielęgniarki.

Pogadanka na temat: Jak dbać o zdrowie i co trzeba robić, by być zdrowym? Wdrażanie do zachowywania zasad zdrowego odżywiania, pobytu na świeżym powietrzu, aktywności ruchowej i wypoczynku. Ukazanie dzieciom ważności pracy lekarza i pielęgniarki, wyrażanie wdzięczności za ich pracę.

2. Słuchanie piosenki „Czyste ręce”

*Czyste ręce, czyste nogi,
Czysta buzia i fartuszek,
Przed śniadankiem myje rączki
Żeby nie bolał mnie brzusek.
Więc szur, buru mydło łap,*

*Czystą wodę lej.
W kąpieli ciepłej chlap, chlap, chlap,
Brud znika, że hej.
Przedszkolak czysty musi być,
To chyba każdy wie,
Bo czystym być, to zdrowym być,
Czystym więc być chce.
Kąpać się nie boję wcale,
Szampon już mi nie jest straszny,
I na co dzień i na bale,
Chętnie używam też pasty.*

3. Zabawa dydaktyczna „Moja głowa, moje pięty, moje...”.

Zapoznanie z budową ludzkiego ciała. Nauczyciel pokazuje poszczególne części ciała, a dzieci nazywają je.

4. Zabawa matematyczna utrwalająca orientację w schemacie własnego ciała.

Dzieci wykonują to, co mówi nauczyciel. Zwrócenie uwagi na właściwe rozróżnianie strony lewej od prawej.

Proszę, aby każde dziecko wykonało, to, co powiem. Podnieś do góry lewą rękę, żebym widział frotkę włożoną na lewy nadgarstek...Dotknij lewą ręką swojego lewego ucha...Połóż lewą dłoń na lewym kolanie... Przesuwaj lewą dłoń od lewego ucha w dół, wzdłuż lewego boku, po lewej nodze, aż do stopy... To jest twoja lewa strona.

Wyciągnij rękę w lewą stronę... Spójrz w lewo... Pokaż to, co jest po twojej lewej stronie... Zrób trzy kroki w lewo...

To była lewa strona. Teraz interesuje nas strona prawa. Podnieś do góry prawą rękę... Pokaż swoje prawe oko... Przesuwaj prawą dłoń od prawego ucha w dół, wzdłuż prawego boku, do prawego kolana i w dół do prawej stopy...

Przesuń się trzy kroki w prawo.

(Źródło: E. Gruszczyk – Kolczyńska, E. Zielińska, *Dziecięca matematyka. Metodyka i scenariusze zajęć z sześciolatkami w przedszkolu, w szkole i w placówce integracyjnej*, s. 16)

5.Zestaw ćwiczeń gimnastycznych (patrz dzień 1).

Część III

1. Czytanie Nowego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy przyniesionymi przez dzieci zabawkami z domu.

Zwrócenie uwagi na wspólną i zgodną zabawę. Kształtowanie postawy dzielenia się swoimi zabawkami.

KWIECIEŃ (Tydzień I, dzień 5)

Temat tygodnia: Troszczę się o zdrowie duszy i ciała.

Temat dnia: Uczę się przeżywać chorobę swoją i innych.

Cel operacyjny: Dziecko sprawia radość osobie chorej.

Środki dydaktyczne: B. Ferrero, *Przypowieści i opowiadania. Dla szkoły i katechezy*, wyd. Salezjańskie, Warszawa 2001.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci

3. Ćwiczenia poranne zestaw (patrz dzień 1).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Wspólna modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Najświętszemu Sercu Pana Jezusa polecamy wszystkich ludzi chorych.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie opowiadania B. Ferrero *Chore księżniczki*.

Żył kiedyś król, który miał dwie córki. Były bardzo piękne i nadzwyczaj inteligentne, cierpiały jednak na tajemniczą chorobę. Stopniowo ich ręce i nogi słabły, a wzrok i słuch pogarszał się. Gdy miały kilkanaście lat, jedynie z trudem mogły zrobić kilka kroków i unieść tyżeczkę do ust. Ich wzrok pozwalał im jedynie na spojrzenie do lustra, a słyszały tylko to, co ktoś im wykrzyczał do uszu.

Wielu lekarzy próbowało im pomóc, ale choroba nie ustępowała. Pewnego dnia pojawił się na dworze starzec, o którym mówiono, że zna tajemnicę życia. Wszyscy pospieszyli do niego z prośbą o pomoc dla chorych księżniczek. Starzec zlitował się nad dziewczętami. Każdej z nich dał zamknięty koszyk wiklinowy i powiedział: „Weźcie go i pilnujcie, on was uzdrowi”.

Z radością i ciekawością księżniczki podniosły wieczko koszyka, ale to, co zobaczyły, nappełniło je ogromnym zdumieniem. W każdym koszyku leżało niemowlę wyniszczone chorobą, jeszcze bardziej wynędzniałe i cierpiące od nich samych.

Pierworodna zaraz się ocknęła, zamknęła wieczko koszyka i ze złością wyrzuciła koszyk przez okno do rzeki. Młodsza siostra poczuła w sercu nowe uczucie.

Pomimo bólu, jaki sprawiał jej każdy ruch, wzięła dziecko na ręce i zaczęła je tulić. Od tego momentu księżniczka nie myślała o niczym innym, jak tylko o niemowlęciu. Czuwała przy nim

w nocy, cieszyła się każdą oznaką poprawy, pomagała mu we wszystkim. I tak powoli jej choroba zaczęła się cofać.

Siedem lat później wydarzyło się coś niewiarygodnego. Pewnego ranka księżniczka usłyszała krzyk radości i pobiegła do pokoju dziecka. Zamiast swego małego pacjenta znalazła tam młodego, zdrowego i pięknego księcia.

Księżę uśmiechnął się i rzekł: „To ja byłem dzieckiem. Zostałem zaczarowany, ale twoja miłość wyzwoliła mnie z czarów. Teraz ja mogę ci pomóc”. Dał księżniczce jakiś napój. Wystarczył jeden łyk, a królewna odzyskała zdrowie. Wdzięczna dziewczyna zwróciła się do księcia z prośbą: „Pozwól mi zanieść łyk tego lekarstwa mojej siostrze, aby i ona wyzdrowiała”.

„Jeśli twoja siostra nie okaże prawdziwego współczucia, napój nie będzie mógł jej pomóc”, powiedział księżę.

Jednak księżniczka udała się do zupełnie sparaliżowanej siostry. Starsza siostra uniosła napój do ust, ale wypluła go i krzyknęła ze złością: „Czy chcesz mnie otruć?”.

Księżę poślubił młodszą siostrę. Żyli potem szczęśliwi i zadowoleni.

*(Źródło: B. Ferrero, *Przypowieści i opowiadania. Dla szkoły i katechezy*, s. 54 – 55)*

2. Rozmowa na temat treści opowiadania.

3. Scenki z elementami dramy.

Ukazywanie za pomocą gestu i mimiki twarzy różnego samopoczucia, np. przedstawienie smutku, radości, kiedy coś boli, jak jest mi źle, jestem niezadowolony.

4. Zabawy konstrukcyjne.

5. Budzenie zainteresowania pismem jako środkiem komunikowania się – prezentacja zapisu graficznego wyrazu lekarz, pielęgniarka, choroba, cierpienie, lekarstwo.

6. Praca plastyczna – przygotowanie laurki - słoneczka dla chorego kolegi lub koleżanki.

7. Rozmowa na temat ludzi chorych, samotnych.

Wypowiedzi dziecka na temat, jak można pocieszyć i sprawić radość osobie chorej - burza mózgów. Kształtowanie postawy bycia miłosiernym wobec innych.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy w kącikach zainteresowań.

Tygodniowy plan pracy w ochronie - KWIECIEŃ, tydzień 2

Temat tygodnia: <i>Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar Fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Wydarzenia Wielkiego Tygodnia</i>	• Dziecko próbuje wyjaśnić, co to jest Wielki Tydzień i jakie wydarzenia są z nim związane	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych	• Opowiadanie o wydarzeniach Wielkiego Tygodnia (Niedziela Palmowa, Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota)	• Wdrażanie do kontrolowania własnych słów i zachowań oraz reagowania adekwatnie do danej sytuacji	• Pieśń wielkopostna	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej • Przygotowywanie do dobrego przeżycia Wielkiego Tygodnia i zachęcanie do większego wyciszenia
Wtorek	<i>Symbole Świąt Wielkanocnych</i>	• Dziecko wymienia symbole Świąt Wielkanocnych	• Ćwiczenia poranne	• Utrwalenie nazw dni tygodnia na podstawie opowiadania • Porządkowanie zdarzeń w czasie np. przedtem, wczoraj, dzisiaj, jutro	• Wychowywanie do szacunku wobec innych	• Praca plastyczna	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza (zapoznanie z symbolami Świąt Wielkanocnych)

Środa	<i>Zwyczaje świąteczne</i>	• Dziecko opowiada o zwyczajach świątecznych	• Ćwiczenia poranne • Stwarzanie okazji do nabywania doświadczeń przygotowujących do pełnienia przyszłych ról i zadań życiowych	• Wiersz • Wypowiedzi na temat wiersza i oglądanych ilustracji	• Wdrażanie do włączania się w drobne prace domowe związane z przygotowaniem do Świąt Wielkanocnych • Umacnianie więzi rodzinnych		• Kształtowanie postawy bycia dobrym wobec innych • Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Świętego Józefa • Czytanie Starego Testamentu • Wdrażanie do zachowywania tradycji związanych z przygotowaniem i przeżywaniem Świąt Wielkanocnych
Czwartek	<i>Pieśni wielkanocne</i>	• Dziecko wspólnie z innymi śpiewa wybrane pieśni wielkanocne	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych	• Rozwijanie umiejętności wypowiedziania się na określony temat • Rozwijanie orientacji w przestrzeni i czasie – prawidłowe używanie określeń np. : na, pod, w środku, do przodu, do tyłu, w bok		• Inscenizacja Ostatniej Wieczerzy • Pieśń wielkanocna	• Wdrażanie do wyrażania wdzięczności Panu Bogu za okazaną miłość • Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu (Ostatnia Wieczerza)
Piątek	<i>Życzenia świąteczne</i>	• Dziecko składa innym życzenia świąteczne	• Ćwiczenia poranne	• Recytacja wierszy - życzeń świątecznych • Rozwijanie umiejętności wyrażania swoich myśli w składanych życzeniach	• Przygotowanie świątecznego stołu • Kształtowanie umiejętności rozwijania więzi osobowych z dziećmi i personelem ochronki	• Śpiew pieśni i piosenek wielkanocnych	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 1)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Wydarzenia Wielkiego Tygodnia.

Cel operacyjny: Dziecko próbuje wyjaśnić, co to jest Wielki Tydzień i jakie wydarzenia są z nim związane.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające wydarzenia Wielkiego Tygodnia; ilustracje ukazujące pozytywne i negatywne zachowania, np. w autobusie, pociągu, przy stole, podczas zabawy; płyta *Chrześcijanin tańczy. Biskup długosz śpiewa*, wyd. SHARKY P. Szarek; skakanki lub szarfy, woreczki; K. Właźnik, *Zabawy i gry ruchowe dla dzieci w wieku 6 - 10 lat. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 2002; opowiadanie *Zajączek z rozbitego lusterka*, H. Bechlerowa; piosenka *Rysuję krzyż*, T. Ruciński; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999, *Z uśmiechem w życie. Wiersze, piosenki, inscenizacje dla najmłodszych*, wyd. „Jedność”, Kielce 1992.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa Marmurki – posągi

Marsz i bieg w różnych kierunkach. Na zapowiedź nauczyciela: Marmurki! – dzieci zatrzymują się natychmiast i stoją prosto.

Zabawa: Figurka

Dzieci biegają i maszerują w dowolnych kierunkach. Na hasło: Figurka! – zatrzymują się i przyjmują dowolną pozycję, jak kto potrafi najładniej. Nauczycielka wymienia imiona tych dzieci, które zrobiły to najlepiej (są ładnymi figurkami).

(Źródło: *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, s. 79, 80).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz tematem dnia.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Rozmowa kierowana dotycząca wydarzeń Wielkiego Tygodnia.

(Niedziela Palmowa, Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota).

Wyjaśnienie pojęcia: „Wielki Tydzień”.

2. Słuchanie opowiadania H. Bechlerowej „Zajaczek z rozbitego lusterka”.

Piotruś lubi słuchać opowiadań mamy. Kiedy za oknem pada śnieg i gwiżdże wiatr Piotruś prosi:

- Opowiedz o tygrysku, któremu jest gorąco i chowa się w cień pod drzewo. A latem, kiedy Piotruś nie może zasnąć, bo jest mu tak gorąco, jakby był tygrysiem w ciepłym kraju, mówi do mamy:

- Białemu misiowi na pewno jest chłodno, bo śpi na poduszce ze śniegu. Opowiedz o misiu!

- I mama opowiada o misiu, o tygrysku, a najczęściej o zajączku. Ten zajaczek jest zupełnie niepodobny do innych zajązków: raz jest różowy, za chwilę błękitny, to znów złoty. A czasem taki, jak tęcza. Mama opowiada o nim zawsze, gdy zdarzy się coś nieprzyjemnego; gdy stłukł się porcelanowy biały króliczek, gdy zginął miś, gdy szyby są szare od deszczu i nie można wyjść na dwór. A podczas choroby Piotruś chciał słuchać o zajączku przez cały dzień. Więc mama wciąż opowiadała o nim nowe historie.

- Czy on mieszka w lesie? – pyta Piotruś.

- Nie – mówi mama – Przecież lis zobaczyłby z daleka jego tęczowe uszy. I jastrząb też. Więc zajaczek chowa się jak umie. Kto wie, czy mieszka sobie gdzieś w jakimś kąciku?...

- A czy można go zobaczyć? – pyta jeszcze Piotruś.

- Myślę, że tak! Zajaczek może wyskoczyć ze swojego ukrycia nie wiadomo kiedy – odpowiada mama.

A Piotruś rozgląda się po całym pokoju.

- Mnie tak trudno leżeć w łóżku. Zawołaj go!

Mama kręci głową.

- On nie usłucha. Sam wie najlepiej, kiedy przyjść.

Mama wyszła z pokoju, a Piotruś zajrzał pod łóżko. Wysunął szufladkę stolika, odchylił firankę. Ale nigdzie nie było widać nawet koniuszka tęczowego ucha. Potem obejrzał wszystkie kąty.

„Nie ma. Na pewno mieszka zupełnie gdzie indziej, nie u nas” – pomyślał.

Ledwie Piotruś wyzdrowiał, zachorowała Basia. Mama siedziała teraz przy jej łóżeczku, tak jak przedtem przy łóżku Piotrusia. I tak samo opowiadała bajki.

- Ty nie mów jej nic a nic – prosił Piotruś. – On jest przecież tylko mój.

- I twój – poprawił się zaraz. – A Baśce możesz opowiadać o misiu i tygrysku. Mama dała Basi lekarstwo, zmieniła kompres, strząsnęła termometr. Potem usiadła na chwilę. Była bardzo zmęczona, nie spała całą noc.

- Ja ci pomogę, chcesz? – ofiarował się Piotruś.

Ale nie pomógł. Jeszcze przy śniadaniu skrzywił się bo dostał kaszę z mlekiem. Klapnął łyżką w talerz, aż opryskał siebie i tatusia. A potem uderzył Mucka skakanką. Mucek warknął i schował się pod łóżko. W tej samej chwili zaczęła płakać Baśka, że ją boli głowa.

Mama przyłożyła rękę do czoła jakby to ją, a nie Basię bolała głowa i westchnęła.

- Ech, pójdę sobie za góry, za lasy!

Tatusz wstał od stołu, przy którym pisał. Powiedział mamie żeby odpoczęła i usiadł przy Basi.

A Piotruś właśnie w drugim pokoju wymyślił sobie nową zabawę: skakanie z krzesła.

- Przestań, bo strącisz doniczkę! – ostrzegła mama. Doniczka z paprotką stała na małej półeczce koło okna. Piotruś jakby nie słyszał. Skoczył drugi raz z szeroko rozłożonymi rękami.

- Piotruś! – upominała znowu mama zmęczonym głosem.

Piotruś skoczył trzeci raz. Zawadził ręką o ścianę i ... trzask!

Paprotka? Nie. To spadło ze ściany lusterko mamy. Ładne, okrągłe lusterko. Miało wąską błyszczącą ramkę, a na samym jego brzegu można było zobaczyć kolorową tęczę.

Lusterka już nie było. Na podłodze leżało siedem, a może więcej kawałków i błyszcząca ramka. Mama spojrzała na rozbite lusterko i nie powiedziała nic, jakby się zupełnie nie gniewała. Potem wzięła z krzesła szal z frędzlami, zawołała:

- Chodź, Mucek!

I wyszła. Piotruś słyszał, jak głośno zamknęły się drzwi. Pobiegnął do tatusia.

- Gdzie mama poszła? – zapytał cicho. Nie mógł pytać głośniejsze, bo pewnie by się rozplakał.

Tata otulił Basię kolderką, schował termometr i dopiero wtedy popatrzył na Piotrusia.

- Nie wiesz, gdzie mama poszła? Chyba za góry, za lasy.

Odwrócił się do okna, jakby Piotrusia wcale w pokoju nie było. Żeby chociaż jeszcze słówko powiedział!... Nic.

Piotrusiowi zrobiło się tak smutno, jak nigdy dotąd, jeszcze smutniej niż tego dnia, kiedy stłukł się porcelanowy króliczek albo zginął miś.

Wrócił do rozbitego lusterka, usiadł na podłodze. Złożył wszystkie kawałki razem w środku błyszczącej oprawki. Zamknął oczy i pomyślał:

„Żeby przyszedł czarodziej i skleił lusterko! Żeby się ukazała dobra wróżka!”

Ale czarodziej nie przyszedł i dobra wróżka też się nie ukazała. Piotruś wyjął z ramki największy kawałek rozbitego lusterka. Na jego brzegu mrugnęła śliczna tęcza. Piotruś podszedł do okna i w słońcu poruszył lusterkiem, na ścianie naprzeciw okna mignął jasny krążek. Za nim drugi mniejszy i jeszcze trzeci. Biegały po ścianie, tańczyły po suficie, wskakiwały na krzesło, na półkę... I nagle... Ten największy, najjaśniejszy krążek szybko skoczył ze ściany na podłogę. Piotruś spojrzał w to miejsce: słonecznego krążka nie było. Przed Piotrusiem stał zajaczek. Stał na dwóch łapkach, uszy miał opuszczone.

Piotruś nie zdziwił się zupełnie, że zajaczek jest taki jasny, błyszczący, że mieni się kolorowo, jak tęcza na brzegu lusterka. Podszedł do niego bliżej i zapytał:

- Ty jesteś z opowiadania mamy, tak?

Zajaczek kiwnął głową, a jedno jego ucho błysnęło jak przed chwilą słoneczny krążek na ścianie. Piotruś podszedł jeszcze bliżej.

- Czy... czy możesz zrobić tak, żeby lusterko nie było rozbite?

Zajaczek poruszył głową w jedną stronę, jakby chciał powiedzieć nie.

- To chodź ze mną poszukać mamy – powiedział Piotruś i mocno ścisnął w rękę kawałek lusterka.

Otworzył cicho drzwi i wyszedł razem z zajaczkiem. Minął podwórko, a za furtką wąska dróżka prowadziła przez ogród i łąkę. Piotruś przystanął.

- Mama poszła pewnie za góry, za lasy. Czy wiesz, gdzie to jest? – zapytał. Czekał, aż zajaczek się odezwie, powie „tak” albo „nie”. Ale on znowu kiwnął tylko głową. I znowu jedno ucho błysnęło jak słoneczne kółeczko na ścianie.

Piotruś szedł teraz przez łąkę i patrzył, jak zajaczek idzie raz obok niego, raz przed nim. Nie wiedział, czy to on sam zna drogę, czy zajaczek go prowadzi.

„Pewnie zajaczek – pomyślał Piotruś – już on najlepiej wie, gdzie jest mama”. Za łąką rósł brzozowy lasek. A tam, gdzie lasek się kończy, pod małą brzózką siedziała właśnie mama.

Siedziała na ściętym pniu, podparła brodę rękami i patrzyła przed siebie tak, jakby nic nie widziała. Mucek leżał obok na trawie, z nosem na łapach. Widać i jemu było niewesoło.

- Widzisz, jest! – powiedział Piotruś głośno do zajaczka.

Mucek podniósł łeb i szczeakał, a mama nie zdążyła się nawet obejrzeć – Piotruś już był przy niej, objął za szyję. Zaczął mówić prędko o wszystkim: o lusterku, o zajaczku, o tym, jak zrobiło się smutno, kiedy mama poszła.

Mama nic nie mogła zrozumieć.

Zdjęła rękę Piotrusia ze swojej szyi. Już nie była zmartwiona. Uśmiechnęła się.

- *Sam mnie tu znalazłeś, synku? – pytała. – Taki kawał drogi?*
 - *Nie sam, nie! Zajączek, mnie przyprowadził.*
 - *Zajączek? – dziwi się mama.*
 - *Tak. Ten kolorowy. Przecież jest ze mną.*
Mama spojrzała po ziemi, po trawie...
Błysnęło coś – jakieś światełko, i zaraz zgasło, jakby się schowało w kawałku lusterka, które Piotruś ścisnął w rękę.
 - *O wskoczył do lusterka! On w nim mieszka. Nie w żadnym kącie.*
 - *Jak to? Naprawdę go widziałeś? – dziwi się mama i znowu patrzy wokół, jakby szukała zajączka.*
 - *Przyszedł do mnie. I od razu wiedział, że tu jesteś. A jakbyś poszła naprawdę za góry, za lasy, też by mnie zaprowadził. Ale nie chodź już nigdy. Ja... Piotruś nie mówi dalej, chowa głowę pod szal mamy. I nagle wszystkim: i mamie, i Piotrusiowi, i Muckowi robi się wesoło. Mucek skacze i koniecznie chce polizać Piotrusia w nos.*
Przed samym domem Piotruś zajął do lusterka tak, żeby mama nie widziała.
Czy przyjdiesz jeszcze? – zapytał cicho.
Ale nikt nie odpowiedział. I w lusterku nie widać było nawet koniuszka pajęczkowego ucha.
Tylko na brzegu lusterka mrugnęła tęczą.
 - *Przyjdiesz. Wiem, że przyjdiesz! – ucieszył się Piotruś.*

3. Rozmowa na temat usłyszanego opowiadania.

- Jak Piotruś się zachowywał?
- Czy jego zachowanie było poprawne?
- Czy opłaca się złe postępowanie?

4. Umieszczenie na tablicy obrazków przedstawiające różne zachowanie dzieci.

Zadaniem dzieci jest wskazanie tych rysunków, które przedstawiają niewłaściwe zachowanie. Wdrażanie do kontrolowania własnych słów i zachowań oraz reagowania adekwatnie do danej sytuacji.

6. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych.

„Słonko świeci – deszcz pada”.

Przygotowanie: Dzieci stoją w wyznaczonym miejscu.

Zabawa: Na zapowiedź: *Słonko świeci* – dzieci poruszają się w dowolny sposób (spacerują parami, biegają, podskakują), a na zawołanie: *Deszcz pada* – dzieci wracają na poprzednie miejsce. Urozmaicenie zabawy może stanowić naśladowanie kropli deszczu (rytmiczne klaskanie i powtarzanie słowa: kap... kap...).

„Wyścigi piesków”.

Przygotowanie: Dzieci tworzą szeregi (płotki) trzymając się za ręce (6 - 8 dzieci w szeregu).

Zabawa: Na sygnał pierwsze dzieci z szeregów przebiegają na czworakach slalomem pod rękami (między sztachetami płotków), starając się biec wężykiem i nie potrącić nikogo ze stojących. Po dobiegnięciu do końca dziecko staje w szeregu i podaje rękę ostatniemu, tworząc w ten sposób nowe okienko. Kiedy dzieci nauczą się dokładnie biegania na czworakach z omijaniem, można zastosować współzawodnictwo indywidualne, a później zespołowe.

„Kto dalej rzuci”.

Przybory: Woreczki – dla każdego dziecka jeden woreczek.

Przygotowanie: wyznaczenie na terenie zabawy długiej linii, przed którą w odległości 3 - 4 kroków ustawiają się dzieci, jedno obok drugiego, z woreczkami w prawej ręce. Na sygnał wszyscy, nie przekraczając linii startu, rzucają woreczkami, biegną do nich, podnoszą je i

wykonują następny rzut z miejsca (nie wolno się poruszyć). Zabawa kończy się na następny sygnał, wtedy każdy uczestnik zatrzymuje się przy swoim woreczku. Wygrywa dziecko, które kolejnymi rzutami oddaliło się najbardziej od linii startu. Powtarzając zabawę dzieci wykonują rzuty lewą ręką.

„Zające i wilk”.

Przygotowanie: Z boku sali wyznaczone norki zające, a po przeciwnej stronie – nora wilka.

Zabawa: Zajączki siedzą w norkach. Na sygnał wychodzą do lasu szukać pożywienia (idą skokami zajączymi, opierając całe dłonie na ziemi i odbijając się wysoko od podłoża). Zatrzymują się, nasłuchują, a na hasło: *Wilk idzie!* – uciekają do norek skokami zajączymi. Jeśli wilk złapie zajączka, wtedy prowadzi go do swojej nory (dziecko na chwilę odchodzi od zabawy).

Uwaga: Należy często zmieniać wilka i nie zapominać o złapanych zajączkach (o dzieciach, które na chwilę zostały odsunięte od zabawy).

„Pieski uczą się służyć”.

Przybory: Skakanki lub szarfy dla połowy grupy.

Przygotowanie: Dzieci ustawione parami obok siebie, jedno ma założoną pod pachami szarfę, która imituje smycz.

Zabawa: Gospodarz trzyma pieska na smyczy i uczy go służyć – ramiona (przednie łapy) ugięte, dłonie luźno zwisające w dół, plecy proste. To samo powtarza druga grupa po zmianie ról.

(Źródło: *Zabawy i gry ruchowe dla dzieci w wieku 6 -10 lat. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s.17 - 18, 39 - 41, 46)

7. Zabawy w kącikach zainteresowań.

Część III

1. Słuchanie wiersza „Różne są drogi” ks. S. Gudza.

Różne są drogi: są drogi piaskowe,

drogi kamienne lub asfaltowe.

Ale jest jedna, droga jedyna –

Droga Krzyżowa Boskiego Syna.

Szedł nią Pan Jezus, szedł ciągle wzwyż,

raniąc swe nogi dźwigał Swoją krzyż.

Była to droga miłości – cierpienia,

za nasze grzechy wynagrodzenia.

Droga najdalsza ze wszystkich dróg,

wybrał ją Jezus - Człowiek i Bóg...

(Źródło: *Z uśmiechem w życie. Wiersze, piosenki, inscenizacje dla najmłodszych*, s. 23)

2. Śpiew piosenki wielkopostnej pt. „Rysuję krzyż” (sł. br. Tadeusz Ruciński).

Rysuję krzyż z kropelką krwi

i z jedną dużą łzą,

za krzyżem drzwi do nieba drzwi

dla mnie otwarte są.

Za ten krzyż i twoje łzy

za przelane krople krwi

Jezu dziękuję Ci.

Za otwarte nieba drzwi

drogę, którą szedłeś Ty

Jezu dziękuję Ci! /2x

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy w kąciakach zainteresowań.

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 2)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Symbole Świąt Wielkanocnych.

Cel operacyjny: Dziecko wymienia symbole Świąt Wielkanocnych.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające wydarzenia Wielkiego Tygodnia; piłki w różnych kolorach, kredki, blok rysunkowy, kartoniki z symbolami wielkanocnymi, rysunki z naszkicowanym koszyczkiem, klej, nożyczki, puzzle: pisanka; Pismo Święte; Cz. Janczarski, *Bajka o dniach tygodnia*.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowę mającą na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Aniołów Stróżów*.

Modlitwa do Aniołów Stróżów z prośbą, aby cały dzień przeżyć w miłości i szacunku do każdego człowieka.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Katecheza.

Zapoznanie dzieci z symbolami Świąt Wielkanocnych.

- **Figura Jezusa Zmartwychwstałego** trzymającego w ręku chorągiewkę, przypomina nam o Jego zwycięstwie nad grzechem, śmiercią i szatanem.
- **Paschał** duża ozdobna świeca oznacza Chrystusa Zmartwychwstałego, który jest światłością świata. Każdy z nas ma być jak świeca, która daje radość innym i rozprasza ich smutki.
- **Krzyż ze stulą** oznacza Jezusa Najwyższego Kapłana, który dla nas umarł i zmartwychwstał.
- **Baranek wielkanocny** to symbol Zmartwychwstałego Jezusa.
- **Jajko** jest symbolem życia i radości.

2. Praca plastyczna.

Wycinanie i układanie z puzzli pisanki, przyklejanie jej na kartkę i kolorowanie.

3. Utrwalanie dni tygodnia na podstawie bajki Cz. Janczarskiego „Bajka o dniach tygodnia”.

Teraz opowiem Wam bajkę o dniach tygodnia – powiedział Uszatek i uśmiechnął się. Zobaczymy, kto z was wymieni wszystkie dni tygodnia po kolei, gdy skończę opowiadać.

Była sobie mama - kaczką. Miała siedmioro dzieci: trzy kaczuszki i czterech kaczorów. Bardzo to były niesforne dzieci: Kiedy szły pić wodę do źródła – pchały się jedno przez drugie, męciły czystą wodę. Gdy dostawały jedzenie – rzucały się na nie wszystkie naraz. To samo było przy kąpeli w strumyku: silniejsze odpychały słabsze, trzepotały skrzydełka, nie obeszło się czasem bez bójk.

„Muszę zrobić z kaczetami porządek – rozmyślała mama - kaczką – ale jak?” i wpadła na taki pomysł: nadała swoim dzieciom imiona. Były to nazwy dni tygodnia: Środa, Sobota i Niedziela – to były kaczuszki. Kaczorki zaś nazywały się: Poniedziałek, Wtorek, Czwartek i Piątek. Ustawiła kaczką dzieci w kolejności od Poniedziałku do Niedzieli i kazała chodzić jedno za drugim. I teraz przy źródle, przy kąpeli i przy jedzeniu, panował wzorowy porządek. Kaczorek Piątek nigdy się nie pchał przed Środę, szedł grzecznie za Czwartkiem. Niedziela nie wyprzedzała Soboty. Kiedyś Sobota chciała wyprzedzić Środę, a potem było jej wstyd, że się tak pomyliła. Chwali mama swoje dzieci, cieszy się, że wpadła na taki dobry pomysł i że teraz nie ma już kłopotów ze swoją gromadką. Kroczy na jej czele, za nią idzie najstarszy synek Poniedziałek...

Jak jest dalsza kolejność, powiedzcie sami.

4. Omówienie treści bajki:

- O czym była bajka?
- Ile dzieci miała mama – kaczką i jakie były ich imiona?
- Czy były to grzeczne dzieci?
- W jaki sposób mama - kaczką poradziła sobie z wychowaniem swoich dzieci?

5. Porządkowanie zdarzeń w czasie na podstawie wydarzeń związanych z Wielkim Tygodniem (przedtem, wczoraj, dzisiaj, jutro).

6. Zabawy konstrukcyjno – manipulacyjne.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

2. Lepienie z plasteliny na dowolny temat.

3. Zabawy w kącikach zainteresowań.

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 3)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Zwyczaje świąteczne.

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o zwyczajach świątecznych.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające baranka, pisanek, kotka, zajączka; s. S. Kardas, *W naszej Ochronie bawmy się wesoło*, cz. II, Tarnów 1993; pokarmy do koszyczka wielkanocnego.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień świętego Józefa*.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie wiersza „Co to za wyprawa” - D. Gellner.

Dzieci: „Baranku, Baranku, cukrowe masz nóżki,
Dokąd biegiesz dzisiaj przez wiosenne dróżki?

Baranek: A nie powiem! Nie, nie, nie!
Niech zgaduje ten, kto chce!

Dzieci: Jakaś dziwna sprawa! Co to za wyprawa?

Pisanka: Jestem pisanka, mała Pisanka
Idę po słodkich śladach Baranka.

Dzieci: Jakaś dziwna sprawa! Co to za wyprawa?

Kotki: Po malowanych śladach Pisanki
Wierzbowe Kotki wędrują rankiem.

Dzieci: Jakaś dziwna sprawa! Co to za wyprawa?

Zajączek: I ja, Zajączek, biegnę w tę stronę.
Niosę w doniczce owies zielony.

Dzieci: Jakaś dziwna sprawa! Co to za wyprawa?

Postacie razem: To wyprawa przez świata pól
na wielkanocny stół”.

(Źródło: s. S. Kardas, *W naszej Ochronie bawimy się wesoło*, s. 194)

3. Rozmowa na temat treści wiersza z wykorzystaniem ilustracji.

- Nazywanie postaci występujących w wierszu
- Omówienie ich zachowania
- Przedstawienie wiersza z podziałem na role

4. Stwarzanie okazji do nabywania doświadczeń przygotowujących do pełnienia przyszłych ról i zadań życiowych.

- Zabawy w kąciку kuchennym - „pieczenie” świątecznego ciasta
- Zabawa „świąteczne porządki”

Część III

1. Rytmika.

2. Koszyczek wielkanocny.

Rozmowa z dziećmi na temat: Co powinno znajdować się w koszyczku wielkanocnym.
Wspólne przygotowanie koszyczka wielkanocnego.

3. Czytanie Starego Testamentu.

4. Refleksja nad własnym postępowaniem.

5. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne.

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 4)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Pieśni wielkanocne.

Cel operacyjny: Dziecko wspólnie z innymi śpiewa wybrane pieśni wielkanocne.

Środki dydaktyczne: blok techniczny, farby; płyta CD z nagraniami radosnych i smutnych melodii; Pismo Święte, miska z wodą, prześcieradło, Ks. Jan Siedlecki, *Śpiewnik Kościelny*, Instytut Wydawniczy Księża Misjonarzy „Nasza Przeszłość”, Kraków 1990; pudełko od zapalek oklejone w czterech kolorach (zewnątrzna część) zielonym, czerwonym, żółtym i niebieskim, Cz. Cyrański, W. Żaba – Żabicka, *Moje 6 lat. Scenariusze zajęć muzyczno - ruchowych*, MAC EDUKACJA, Kielce 2003.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolnie zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Sakramentu.

Modlitwa dziękczynna skierowana do Boga Ojca za dar Eucharystii i Sakramentu Kapłaństwa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Śpiew wybranych zwrotek pieśni wielkanocnej *Zwycięzca śmierci*.

I. Zwycięzca śmierci, piekła i szatana. Wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana. Naród niewierny trwoży się, przestrasza na cud Jonasza. Alleluja.

II. Ziemia się trzęsie, straż się grobu miesza. Anioł zstępuje niewiasty pociesza. „Patrzcie, tak mówi, grób ten próżny został, Pan zmartwychpowstał”. Alleluja

III. Ustąpcie od nas smutki trosk fale, gdy Pan Zbawiciel triumfuje w chwale. Ojcu swojemu już uczynił zadość, nam niesie radość. Alleluja!
(Zróżdło: Ks. Jan Siedlecki, *Śpiewnik Kościelny*, s. 196)

2. Werbalizowanie stanów emocjonalnych i uczuciowych na podstawie słuchanych melodii.

- Słuchanie melodii: smutnych (*nawiązanie do Wielkiego Postu*) oraz radosnych (*nawiązanie do Wielkanocy*)
- Wypowiedzi na temat: Co „czujesz” kiedy słyszysz radosną melodię, a co gdy słyszysz smutną?

3. Praca plastyczna.

Wyrażanie nastroju muzyki (*malowanie farbami*).

4. Rozwijanie orientacji w przestrzeni i w czasie – prawidłowe używanie określeń np.: na, pod, w środku, do przodu, do tyłu w bok.

Zabawa z opaską:

Spośród grupy należy wybrać jedno dziecko, które będzie poszukiwać wybraną wcześniej zabawkę schowaną w nieznane miejsce. Uczestnicy zabawy po kolei informują kolegę, co ma robić, by znaleźć schowany przedmiot - zabawkę, np.:

- zrób dwa kroki do przodu,
- idź prosto przed siebie,
- zatrzymaj się,
- połóż rękę na stole,
- włóż dłoń do worka leżącego na stole
- przeszukaj zawartość worka aż w jego środku znajdziesz to, co szukasz itp.

5. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych (*patrz dzień 1*).

6. Zabawy według zainteresowań dzieci.

Część III

1. Czytanie Nowego Testamentu - Ostatnia Wieczerza.

Inscenizacja fragmentu Ewangelii.

(*Źródło: Ewangelia wg św. Łk 22, 7-38*).

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Próba przejścia wraz z dziećmi poprzez kolejne wydarzenia dnia. Podziękowanie Bogu za otrzymane dobro i łaski oraz za sytuacje, w których naśladowaliśmy Jezusa pełnego miłości do każdego człowieka. Dziękujemy za każdy dobry uczynek ofiarowany za kapłanów i powołanych do służby Bożej.

Nawiązanie do nieprzyjemnych sytuacji, które zaistniały, zwrócenie szczególnej uwagi na potrzebę przeproszenia Pana Boga i tych, wobec których zachowaliśmy się niegrzecznie.

Udzielenie pochwał i napomnień.

3. Zabawa słuchowa *Zagubione kurczątko*.

Dzieci siedzą w różnych miejscach sali i zasłaniają sobie dłońmi usta. Jedno z nich – *kurka* – wychodzi z sali. Nauczyciel wskazuje ręką dziecko, które jest *zagubionym kurczątkiem*. Kiedy odgadujący wejdzie do sali, *kurczątko* zaczyna wydawać dźwięk pi, pi, pi, pi... Kurka chodzi między dziećmi i stara się odszukać swoje zagubione *kurczątko*. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

(*Źródło: Cz. Cyrański, W. Żaba – Żabicka Moje 6 lat Moje. Scenariusze zajęć muzyczno - ruchowych, s. 74*)

3. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne.

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 5)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Życzenia świąteczne.

Cel operacyjny: Dziecko składa innym życzenia świąteczne.

Środki dydaktyczne: Pismo Święte, płyta CD, *Moje 5 lat. Scenariusze zajęć muzyczno - ruchowych*, MAC Edukacja, Kielce 2003; s. S. Kardas, *W naszej Ochronie bawmy się wesoło*, cz. II, Tarnów 1993; Ks. J. Siedlecki, *Śpiewnik Kościelny*, Instytut Wydawniczy Księży Misjonarzy „Nasza Przyszłość”, Kraków 1990, rozsypanka wyrazowa.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Inscenizacja ruchowa obrzędu ludowego śmigus - dyngus.

Chłopcy i dziewczęta stoją w dwóch grupach po przeciwnych stronach sali. Kiedy zabrzmie skoczna melodia grana przez nauczyciela, na środek sali wbiegają dziewczęta i wesoło tańczą w rytm muzyki. W tym czasie chłopcy skradają się na palcach i otaczają je z różnych stron. Kiedy nastąpi przerwa w muzyce, chłopcy gonią upatrzone koleżanki i naśladują *polewanie ich wodą z wiadra*. Dziewczynki starają się uciec przed nimi i jak najszybciej dotrzeć do bezpiecznego miejsca wyznaczonego w sali na początku zabawy.

(Źródło: *Moje 6 lat. Scenariusze zajęć muzyczno - ruchowych*, s. 74)

- Zabawa ludowa: Wieziemy kogucika

„Wieziemy tu kogucika, dajcie jajek do koszyka,

Dajcie choćby i ze cztery, a do tego ze dwa sery dla kogucika!

Do was tutaj wstępujemy, zdrowia, szczęścia winszujemy,

Dajcie też, co macie dodać, jajek, sera nie żałować dla kogucika!

Oj, zieleni się, zieleni młoda trawka tuż przy ziemi.

Kukuryku, kukuryku, już i pełno jest w koszyku dla kogucika!”

Trzech chłopców stoi koło wózka z kogucikiem, jeden z nich trzyma koszyk na dary.

Pozostałe dzieci stoją w kilku grupach z przygotowanymi darami. Podczas recytacji lub śpiewu chłopcy podchodzą do stojących w grupach dzieci i zbierają prezenty. Po zakończeniu, dzielą je między wszystkich obecnych.

(Źródło: s. S. Kardas, *W naszej Ochronie bawmy się wesoło*, s. 219 - 220)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowę mającą na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Modlitwa dziękczynna skierowana do Pana Boga za miłość jaką darzy każdego człowieka. Prośba do Pana Boga, abyśmy umieli kochać tak jak Chrystus.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Wprowadzenie dzieci w radosną atmosferę Świąt Zmartwychwstania Pana Jezusa.

- Uświadomienie dzieciom, że jednym ze zwyczajów Świąt Wielkanocnych jest składanie sobie życzeń. Święta to czas radości ze Zmartwychwstania Pana Jezusa. Jest to również czas wyrażania sobie miłości i wdzięczności za wszelkie dobro. Można to wyrazić w słowach życzeń, lecz co powinny zawierać życzenia?
Burza mózgów – rozwijanie umiejętności wyrażania swoich myśli w składanych życzeniach.
Zapisanie przez nauczyciela ułożonych wspólnie życzeń.
- Wspólne przygotowanie świątecznego stołu (nakrycie białym obrusem, umieszczenie Pisma Świętego, baranka, pisanek, jajek, niespodzianek w koszyczkach przygotowanych dla dzieci).
- Czytanie fragmentu Pisma Świętego mówiącego o zmartwychwstaniu Pana Jezusa – (Łk 24,1-9).
- Śpiew pieśni wielkanocnych np. *Zwycięzca śmierci*.
- Kształtowanie umiejętności rozwijania więzi osobowych z dziećmi i personelem ochronki podczas składania życzeń, np:

Z okazji Świąt Wielkanocnych życzymy Wam:

wiele uśmiechów i radości.

Pokoju wewnętrznego i łaski od Pana Wszechmocnego.

Dużo promieni słońca, które nie zna zachodu i końca

Błogosławieństwa Bożego, abyście rośli i żyli dla Pana Zmartwychwstałego.

2. Zabawy według zainteresowań dzieci.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Próba przejścia wraz z dziećmi poprzez kolejne wydarzenia dnia. Podziękowanie Bogu za otrzymane dobro i łaski oraz za sytuacje, w których staraliśmy się kochać nawzajem tak jak pragnie tego Pan Jezus. Nawiązanie do nieprzyjemnych sytuacji, które zaistniały w ciągu dnia w Ochronce, zwrócenie szczególnej uwagi na potrzebę przeproszenia Pana Boga i tych, którym nie okazaliśmy swej życzliwości.

Udzielenie pochwał i napomnień.

2. Rysowanie na dowolny temat.

3. Zabawy w kącikach zainteresowań.

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 1)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Wydarzenia Wielkiego Tygodnia.

Cel operacyjny: Dziecko próbuje wyjaśnić, co to jest Wielki Tydzień i jakie wydarzenia są z nim związane.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające wydarzenia Wielkiego Tygodnia; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999; B. Kołodziej: *Rodzinne świętowanie*, wyd. es pe, Kraków 2005; *Jestem ukochanym dzieckiem Bożym. Materiały pomocnicze dla rodziców i katechetów*, red. Z. Barciński, M. Piasecka, J. Piasecki, s. B. Sarba USJK, D. Żywica, wyd. „M” oraz wyd. KLANZA, Kraków 2002; kawałki materiału imitujące okrycia ludzi, gałązki palm wycięte z zielonego kartonu lub żywe gałązki palmowe, świeca, 13 talerzyków i 13 kubeczków (mogą być jednorazowe), bochenek chleba, biały obrus, kontur krzyża z napisem Jezus, kartki (dla każdego dziecka) z napisem „kocham cię...(miejsce na wpisanie imienia)”, klej, flamastry, krzyż do adoracji, ilustracje różnych przedmiotów (np.: kredki, jajko, chleb, miś, lalka, baranek, wędlina, sól, radio, książka, itp.), 3 kartony z rysunkiem pustego koszyczka, prawdziwy koszyczek z pokarmami do święcenia, świeca, gazety – po jednej dla każdego dziecka; H. Czerniawska, E. Kania, M. Pasztalaniec, *Przewodnik metodyczny dla nauczyciela. Scenariusze zajęć dziennych*, cz. 2, Oficyna Wydawnicza GRAF – Punkt, Warszawa 2001.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Marsz.

Dzieci wiążą koło i rytmicznie maszerują w lewo i w prawo, a na hasło: *hop!* – dobierają się parami.

Ćwiczenie nóg „Huśtawka”.

Dzieci stoją parami w rozsypce, twarzami do siebie i podają sobie ręce wyprostowane w łokciach. Jedno dziecko wykonuje przysiad, drugie – wspięcie na palce. Potem następuje zmiana.

Ćwiczenie tułowia (skręty).

Uderzenie dłońmi w dłonie partnera. Ustawienie parami tyłem do siebie w rozkroku. Skręt tułowia i klaśnięcie otwartymi dłońmi w dłonie partnera – to samo w stronę przeciwną (w czasie ćwiczenia stopy przywarte do podłoża).

Czworakowanie.

Jedno dziecko z pary w siadzie skrzyżnym, drugie obchodzi je na czworakach wokoło w jedną i w drugą stronę. Zmiana ról.

Bieg cwałem.

Dzieci stoją parami i podają sobie ręce skrzyżnie, a następnie wirują wokół w lewo i w prawo (prowadząca podpowiada o częstej zmianie kierunku wirowania).

Marsz parami. Marsz luźny, niedbały człowieka zmęczonego i marsz poprawny człowieka wypoczętego.

(Źródło: K. Wlaźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, zestaw IV, s. 130)

3. Wprowadzenie w tematykę tygodnia – wyjaśnienie pojęcia „Wielki Tydzień”.

Krótkie wytłumaczenie, do jakich ważnych wydarzeń z życia Pana Jezusa odnosi się określenie „Wielki Tydzień” (Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie).

Zachęcenie dzieci do większego wyciszenia i skupienia.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Prośba o jak najlepsze przeżycie Wielkiego Tygodnia w bliskości Pana Jezusa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Opowiadanie o wydarzeniach Wielkiego Tygodnia. (Niedziela Palmowa, Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota).

A. Niedziela Palmowa

Nauczycielka umieszcza na tablicy ilustrację przedstawiającą wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy.

Jest to dzień, w którym wspominamy wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy. Co to było za wspaniałe wydarzenie!

Gdy Pan Jezus wjeżdżał na osiołku, mieszkańcy miasta – przekonani, że to przybywa prawdziwy Mesjasz, aby ich wyzwolić – wołali: *Witaj Królu! Hosanna na wysokości! Błogosławiony, który przybywa w imię Pana!*

Tłumy ludzi witały Go, ścieląc Mu pod nogi płaszcze i gałęzie palm.

Nikt nie zdawał sobie sprawy, że zbawienie dokona się przez cierpienie Mesjasza i Jego śmierć na krzyżu. Pan Jezus jednak dobrze o tym wiedział. Dlatego my, w Niedzielę Palmową słuchamy podczas Mszy Świętej fragmentu Ewangelii o ukrzyżowaniu Pana Jezusa.

Tego dnia przynosimy do kościoła kolorowe palmy, aby je poświęcić. Czynimy tak na pamiątkę radosnego powitania Mesjasza u bram Jerozolimy.

B. Wielki Czwartek

(Na tablicy zostaje umieszczona ilustracja przedstawiająca Ostatnią Wieczerzę oraz obrazek ilustrujący Liturgię Wieczerzy Pańskiej w kościele).

Tego dnia Pan Jezus spożywał wraz z Apostołami Ostatnią Wieczerzę. Na początku umył im nogi, aby im pokazać, że chcąc Go naśladować, powinni służyć bliźnim.

Podczas uczty Jezus ofiarował uczniom swoje Ciało i Krew pod postaciami chleba, który łamał i rozdawał im oraz wina, które podał im w kielichu, aby każdy mógł się z niego napić.

Była to pierwsza Msza Święta i pierwsza Komunia Święta Apostołów.

Pan Jezus tłumaczył uczniom, że będzie musiał umrzeć, aby zbawić ludzi. Potem udał się z nimi do ogrodu Getsemani i tam modlił się do Ojca prosząc Go, aby pomógł Mu znieść cierpienia, które Go czekają. Do ogrodu przybyli żołnierze i pojmali Jezusa.

Świętowanie Wielkiego Czwartku

Na początku Mszy Świętej kapłan obmywa nogi wyznaczonym osobom. Ten dzień uważany jest za święto kapłanów.

W kościele jest odprawiana bardzo uroczysta Msza Święta.

Po Mszy Świętej Hostia (czyli chleb przemieniony w Ciało Pana Jezusa) zostaje przeniesiona do ciemnicy – na pamiątkę uwięzienia Syna Bożego.

C. Wielki Piątek

(Ilustracje przedstawiające Pana Jezusa na krzyżu, grób Pański i adoracja Krzyża w kościele)

Pan Jezus spędził całą noc w więzieniu, a potem został zaprowadzony do arcykapłanów: Annasza i Kajfasza. Oni jednak nie uwierzyli, że Jezus jest Synem Bożym, i oddali Go w ręce Pilata.

Pilata na żądanie kapłanów skazał Pana Jezusa na śmierć krzyżową. Pan Jezus, obrażany i męczony, sam dźwigał na swych ramionach krzyż na górę Golgotę.

Jezus został przybity do krzyża i umarł, cierpiąc za nasze grzechy. Jego ciało zostało zdjęte z krzyża i pochowane w grobie.

Świętowanie Wielkiego Piątku

Na pamiątkę śmierci Pana Jezusa pościmy.

W kościołach nie odprawia się Mszy Świętej. Wierni gromadzą się na nabożeństwie, podczas którego tekst Ewangelii o męce Pana Jezusa jest czytany z podziałem na role, podobnie jak w Niedzielę Palmową.

Ksiądz wnosi krzyż okryty fioletową chustą, która uroczystość zostaje zdjęta. Każdy może podejść ucałować krzyż – symbol śmierci Jezusa i Jego ogromnej miłości do nas.

D. Wielka Sobota

(Ilustracja Bożego Grobu i koszyczka ze święconką oraz Pana Jezusa Zmartwychwstałego).

Ciało Pana Jezusa, otulone białym całunem, spoczęło w grobie wykutym w skale. Wejście do grobu zostało zastawione ogromnym kamieniem. Przy grobie czuwali strażnicy.

W Wieczerniku zgromadzili się uczniowie i przyjaciele Jezusa. Po śmierci swego Nauczyciela byli pogrążeni w ogromnym smutku. Wtedy jeszcze nie wiedzieli, że niebawem ich smutek zamieni się w radość.

W nocy z soboty na niedzielę miało miejsce najbardziej niezwykle wydarzenie w historii świata: Pan Jezus Zmartwychwstał!

Kamień zamykający grób został odrzucony, a żołnierze uciekli, bo się przestraszyli!

Świętowanie Wielkiej Soboty.

W kościołach są przygotowywane groby, przy których umieszczona jest monstrancja z Hostią, przykryta przeźroczystym welonem, na znak śmierci Jezusa. Przy grobie Pana Jezusa pełnią wartę strażacy i harcerze.

Do kościoła przynosimy koszyczki ze świątecznymi potrawami. Ksiądz święci pokarmy. Nasze serca już wtedy napęłniają się radością, bo przecież dobrze wiemy, że Pan Jezus nie pozostał w grobie – trzeciego dnia Zmartwychwstał!

Wieczorem ma miejsce uroczysta liturgia zwana Wigilią Paschalną. Wspominamy wtedy całą historię zbawienia i zostajemy pokropieni wodą na pamiątkę naszego chrztu świętego. Po Mszy Świętej odbywa się wspaniała, uroczysta procesja rezurekcyjna, podczas której ogłaszamy całemu światu, że Jezus Zmartwychwstał!

(Zróżło: B. Kołodziej, *Rodzinne świętowanie*, s. 22 – 29)

II wersja

Niedziela Palmowa

Nauczycielka opowiada o uroczystym wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy na podstawie ilustracji lub czyta fragment Ewangelii dotyczący tego wydarzenia (J, 12,12 – 13).

Następnie zaprasza wszystkie dzieci do odegrania scenki. Dzieci otrzymują różnokolorowe kawałki materiału imitujące okrycia ludzi, żywe gałązki z palmy lub wycięte z kartonu. Jedno dziecko otrzymuje świecę, która ma symbolizować Pana Jezusa. Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach, twarzą do środka, kładą „okrycia” i gałązki palmy na podłodze, pod stopy przechodzącego Jezusa (dziecko niosącego wysoko podniesioną świecę). Dzieci jednocześnie wołają: „hosanna!” – na cześć przychodzącego Zbawiciela.

Na pamiątkę tych wydarzeń przynosimy w Niedzielę Palmową zwaną też Niedzielą Męki Pańskiej, zrobione przez siebie lub kupione palmy. Niedziela ta rozpoczyna najważniejszy tydzień w ciągu całego roku kościelnego, zwany Wielkim Tygodniem.

Teraz opowiem wam o trzech niezwykłych dniach tego tygodnia. Są to: Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota.

Wielki Czwartek

Następnym, bardzo ważnym dniem Wielkiego Tygodnia, jest Wielki Czwartek. Pan Jezus spożył wtedy z uczniami pożegnalną kolację, którą nazywamy Ostatnią Wieczerzą. My również postaramy się teraz przeżyć to wielkie wydarzenie.

Nauczycielka wraz z dziećmi przygotowuje stół, na którym na środku ustawiają bochenek chleba, 13 talerzyków i 13 kubeczków. Dzieci siadają dokoła stołu, a nauczycielka dzieli chleb, rozdaje po kawałeczku dzieciom opowiadając, jak czynił to Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy. Na środkowym talerzu ma zostać kawałek chleba.

Następnie nauczycielka opowiada o przemianie wina w Krew Pana Jezusa. Na koniec dodaje:

To, co się wydarzyło podczas Ostatniej Wieczerzy, to wielka tajemnica naszej wiary. Pan Jezus przemienił chleb w swoje Ciało, a wino w swoją Krew. Pokazał nam, w jaki sposób pozostanie z nami.

Gdzie dziś przebywa Pan Jezus pod postacią chleba i wina i gdzie słyszymy Jego słowa, które wypowiedział do Apostołów podczas Ostatniej Wieczerzy?

Nauczycielka poleca zebrać dzieciom 12 nakryć ze stołu. Pozostaje jeden talerz z kawałkiem chleba i jeden kubeczek.

Jezus ukryty pod postacią Chleba jest zawsze obecny w Kościele i czeka na nas. Podczas każdej Mszy Świętej, którą odprawia kapłan, chleb staje się Ciałem, a wino – Krwią Pana Jezusa.

Nauczycielka umieszcza obrazek przedstawiający liturgię Wielkiego Czwartku.

W Wielki Czwartek dziękujemy Panu Jezusowi za dwa sakramenty: Eucharystię, w której pozostał między nami pod postacią chleba i sakrament kapłaństwa, bo to dzięki kapłanom zwykły chleb przemienia Pan Jezus w Swoje Ciało, a wino w Swoją Krew. Dlatego w Wielki Czwartek modlimy się za wszystkich kapłanów.

Na zakończenie liturgii Wielkiego Czwartku Najświętszy Sakrament zostaje przeniesiony do ciemnicy – miejsca, które przypomina nam o uwięzieniu Pana Jezusa przez strażników świątynnych.

Wielki Piątek

Wielki Piątek wprowadza nas w nastrój powagi i skupienia. Jest to najsmutniejszy i zarazem najważniejszy dzień roku, w którym Pan Jezus przez Swoją mękę i śmierć na krzyżu otworzył nam niebo i pojednał nas z Bogiem.

Nauczycielka umieszcza w centralnym miejscu krzyż i wskazując na niego, mówi:

Po niesprawiedliwym sądzie u Piłata, Pan Jezus został skazany na śmierć. Była to bardzo bolesna śmierć na krzyżu, poprzedzona okrutnym biczowaniem i ukoronowaniem koroną cierniową. Pan Jezus bardzo cierpiał, ale Jego miłość była większa niż ten ból. Umierając powiedział do tych, którzy Go ukrzyżowali, że im przebacza.

Nauczycielka włącza melodię wprowadzającą poważny nastrój (może być melodia pieśni wielkopostnej), rozkłada na środku sali karton z narysowanym konturem krzyża. Rozdaje dzieciom kartki z napisem „kocham cię...”. Wspólnie z dziećmi odczytuje tekst. Wyjaśnia, że

w puste miejsce należy wpisać swoje imię (np.: „kocham cię, Aniu”). Pomaga tym dzieciom, które mają z tym trudności. Po wpisaniu imion dzieci wklejają kartki w dowolne miejsce na krzyżu. Nauczycielka podsumowuje:

Pan Jezus mówi do nas, że nas bardzo kocha. Zwraca się do każdego z nas po imieniu, ponieważ wszyscy jesteśmy dla Niego ważni. Umarł na krzyżu z miłości do każdego z nas. Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie zwyciężył szatana, pokonał śmierć, a nam ofiarował życie wieczne.

Krzyż stał się dla każdego z nas znakiem zwycięstwa. Czyniąc znak krzyża z miłością i czcią okazujemy Bogu naszą miłość i dziękujemy za życie wieczne.

Dzieci podchodzą pojedynczo do krzyża i całują go. Można też wprowadzić podchodzenie do krzyża na kolanach, tak jak odbywa się to w kościele.

Następnie wszyscy razem wykonują powoli i bardzo dokładnie znak krzyża.

Dziękujemy Jezusowi za Jego ofiarę, gdy szanujemy znak krzyża. Kto kocha Jezusa, pragnie, aby ten znak towarzyszył mu zawsze, w każdej sytuacji życia.

Śpiew pieśni: *Wisi na krzyżu.*

Wisi na krzyżu Pan, stwórca nieba,

Plakać za grzechy człowiecze potrzeba.

Ref. Ach, ach, na krzyżu umiera

Jezus oczy swe zawiera.

Najświętsze członki i wszystko ciało

Okrutnie zbite na krzyżu wisiało

Ref. Ach, ach, dla ciebie, człowiecze,

Z boku krew Jezusa ciecze.

Wielka Sobota

Po zakończeniu liturgii Wielkiego Piątku, Najświętszy Sakrament zostaje przeniesiony do grobu przygotowanego w kościele, który ma nam przypomnieć grób, w którym został złożony Pan Jezus po swojej śmierci. Centralnym miejscem grobu jest monstrancja przykryta przeźroczystym welonem, tak jak ciało Jezusa było zawinięte w całun.

W Wielką Sobotę wierni przychodzą do kościoła z pokarmami do poświęcenia oraz adorują Pana Jezusa w grobie, dziękując Mu za Jego mękę i śmierć, przez które nas zbawił.

My teraz przygotujemy symboliczne koszyczki do poświęcenia.

Dzieci dzielą się na trzy grupy, każda otrzymuje ilustracje różnych przedmiotów, np.: kredki, jajko, chleb, sól, miś, wędlna, baranek, radio i przyporządkowuje je do pustego koszyczka, naklejając wszystko na karton. Dzieci przedstawiają efekty swojej pracy, po czym nauczycielka prezentuje przygotowany wcześniej koszyk z prawdziwymi produktami i wyjaśnia symbolikę każdego z nich:

baranek – Jezus cierpiąc niewinnie jak baranek, obmył nas z grzechów;

chleb – Jezus przemienił chleb w swoje Ciało, aby na zawsze z nami pozostać;

jajko – znak nowego życia, które Jezus daje nam w chwili chrztu świętego;

sól – chroni pokarmy przed zepsuciem, nadaje im smak.

W Wielką Sobotę święcimy pokarmy, a w wielkanocny poranek, zanim usiadziemy do uroczystego śniadania, dzielimy się jajkiem i składamy sobie życzenia.

W sobotni wieczór przynosimy do kościoła świecę i odnawiamy przyrzeczenia, które podczas waszego chrztu, w waszym imieniu, mówili rodzice. Teraz będziecie mogli sami je wypowiedzieć.

Nauczycielka zapala świecę i mówi:

Teraz odpowiedzcie na pytania:

Czy wierzycie w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?
Dzieci odpowiadają: *Wierzimy!*

Czy wierzycie w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Dzieci odpowiadają: *Wierzimy!*

Czy wierzycie w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Dzieci odpowiadają: *Wierzimy!*

Odnawiając przyrzeczenia chrzcielne, potwierdzamy naszą wiarę w Jezusa Chrystusa.
Na koniec można zaśpiewać piosenkę: Dzieckiem Bożym jestem ja (w: Jestem ukochanym...s.168):

<i>Dzieckiem Bożym</i>	dzieci podskakują
<i>Jestem ja</i>	obiema rękami wskazują na siebie
<i>La, la, la....</i>	podnoszą ręce do góry i obracają się dookoła siebie.

(Ponieważ wydarzenia Wielkiego Tygodnia są bardzo ważne, dlatego zostało poświęcone im tak dużo miejsca. Treści te można rozbić na poszczególne dni, aby dzieci mogły je głębiej przeżyć i by bardziej zapadły im w pamięci.).

(Źródło: Jestem ukochanym dzieckiem Boga. Materiały pomocnicze dla rodziców i katechetów, red. Z. Barciński, M. Piasecka, J. Piasecki, s. B. Sarba USJK, D. Żywica)

2. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych wg metody K. Orffa – Zabawy z gazetami.

Dzieci ustawione w kole, w środku leży sterta gazet. Zadaniem dzieci jest podchodzenie po kolei do środka i wydobywanie z gazet jakiegoś dźwięku. Dźwięki nie powinny się powtarzać. Może to być np.: darcie, składanie, zwijanie, podrzucanie, stukanie, potrząsanie gazetą.

- Każde dziecko ma swoją gazetę. Rytmiczne nadrywanie brzegu gazety (frędzle), bądź odrywanie pasków w rytmie wyliczanki, np. *siała baba mak* (jeden pasek), *nie wiedziała jak* (drugi pasek), itd.
- Jedna gazeta dla każdego dziecka, gazety leżą na podłodze – to kałuże. Bieg, marsz, podskoki, skoki przez kałuże, omijanie, slalom między kałużami.
- Ustawienie jak wyżej – gazety to *komórki do wynajęcia*. Bieg, marsz po sali w rytm bębienka; na przerwę w graniu dzieci wracają do *komórki*. Ta sama zabawa, tylko jedna gazeta na parę; zabawę powtarzamy kilka razy, za każdym razem składając gazetę na pół, aż do momentu, kiedy każde dziecko z pary stoi na jednej nodze w swojej *komórcie*.
- Każde dziecko chodzi po sali w rytm bębienka tak, aby się nie zderzyć z innymi i udaje, że czyta rozłożoną przed sobą gazetę.
- Taniec z gazetą na głowie, plecach, brzuchu, na dłoni, itp. Tak samo w parach (jedna gazeta na parę). W tańcu trzymamy gazetę czołami, brzuchami, kolanami, plecami, itp.
- Zwijamy gazetę w kulę (oburącz lub raz prawą, raz lewą ręką). Swobodna zabawa kulami: kopanie, podrzucanie, chwytanie i celowanie do kosza, toczenie, przeskakowanie, dmuchanie, itp..
- Marsz po kole, wrzucanie kul papieru do kosza.

(Źródło: H. Czerniawska, E. Kania, M. Pasztalaniec, Przewodnik metodyczny dla nauczyciela. Scenariusze zajęć dziennych, cz. 2, s. 298).

3. Zgodne, ciche zabawy w kąciakach zainteresowań.

Zwrócenie uwagi na kontrolowanie własnych słów i zachowań podczas zabawy, reagowanie adekwatnie do danej sytuacji. Wdrażanie do zachowania większej ciszy (rozmowy półgłosem, zabawy cichsze, spokojniejsze).

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem – Czy starałem się przeżyć dzisiejszy dzień w większym wyciszeniu, pamiętając o cierpieniach Pana Jezusa? Czy starałem się kontrolować własne słowa, zachowania i reakcje podczas zajęć i w czasie zabawy?

2. Zabawy przy stolikach – układanki, puzzle, ćwiczenia graficzne, itp.

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 2)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Symbole Świąt Wielkanocnych.

Cel operacyjny: Dziecko wymienia symbole Świąt Wielkanocnych.

Środki dydaktyczne: *Jestem ukochanym dzieckiem Bożym. Materiały pomocnicze dla rodziców i katechetów*, red. Z. Barciński, M. Piasecka, J. Piasecki, s. B. Sarba USJK, D. Żywica, wyd. „M” oraz wyd. KLANZA, Kraków 2002; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999; W. Żaba – Żabińska, Cz. Cyrański, *Pięciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2004.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość: „Ułóż tak samo”.

Każde dziecko otrzymuje po sześć pisanek wyciętych z kolorowego papieru. Nauczycielka układa na tablicy wzór z pisanek, następnie zakrywa go kartką papieru, a zadaniem dzieci jest odtworzenie tego wzoru. Dziecko, które prawidłowo wykonało zadanie, nagradzane jest brawami.

3. Ćwiczenia poranne (patrz dzień 1).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Modlitwa poranna – dzień Aniołów Stróżów.

Serdeczna modlitwa do Aniołów Stróżów z prośbą, aby cały dzień przeżyć w miłości i szacunku do każdego człowieka.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa utrwalająca nazwy dni tygodnia.

Dzieci oglądają ilustracje nawiązujące do wydarzeń Wielkiego Tygodnia, wymieniają poszczególne dni tygodnia i starają się przyporządkować im odpowiednie wydarzenie.

Następnie dzieci dzielą się na mniejsze grupy (3 – 4 osobowe). Każda grupa dostaje kopertę, w której znajdują się różne napisy i rysunki. Zadaniem dzieci jest odczytanie napisów (samodzielnie lub z pomocą nauczyciela) i dopasowanie do nich odpowiedniego rysunku albo wyciętej sylwety.

Niedziela Palmowa – rysunek palmy

Wielki Czwartek – wycięta z białej kartki hostia

Wielki Piątek – wycięty z brązowego kartonu krzyż

Wielka Sobota – rysunek koszyczka ze „święconym”

Wielkanoc – sylweta Baranka Paschalnego z chorągiewką.

(Źródło: *Jestem ukochanym dzieckiem Boga*, red. Z. Barciński, M. Piasecka, J. Piasecki, s. B. Sarba USJK, D. Żywica, s. 203)

2. Porządkowanie zdarzeń w czasie.

Prawidłowe rozumienie i używanie zwrotów: *przedtem, potem, najpierw, później, wczoraj, jutro, dzisiaj*.

3. Katecheza: Symbole Świąt Wielkanocnych.

4. Zabawa orientacyjno – porządkowa: „Pokaż pisanek”.

Dzieci otrzymują kolorowe piłeczki – *pisanki* i trzymając je w ręce biegają po sali. Na hasło: *Pokaż pisanek* - zatrzymują się i pokazują piłeczki trzymane w wyciągniętych w stronę nauczyciela dłoniach.

(Źródło: *Pięciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 61).

5. Praca plastyczna – „Baranek wielkanocny”.

Dzieci dostają narysowany na kartce szablon baranka, który wyklejają kulkami z bibuły lub z waty. Z czerwonego papieru wycinają chorągiewkę, którą odrysowują od szablonu, nakleją ją na nią paski ze złotej folii w kształcie krzyża, następnie umieszczają ją na wykałaczce, którą dokleją do baranka.

6. Zabawy wg zainteresowań dzieci.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- Jak starałem się dzisiaj o skupienie i wyciszenie podczas zajęć i wspólnych zabaw?
- Czy w słowach i zachowaniu starałem się okazać szacunek innym?
- Za co szczególnie powinienem przeprosić Pana Jezusa?

2. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne.

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 3)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Zwyczaje świąteczne.

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o zwyczajach świątecznych.

Środki dydaktyczne: kartki świąteczne; I. Dudzińska, T. Fiutowska, *W co i jak się bawić?* w: W. Żaba – Żabińska, *Czterolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz.3, wyd. MAC Edukacja S.A., Kielce 2006; B. Florczuk, P. Kaja, W. Żaba – Żabińska, Cz. Cyrański, *Sześciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz.4, MAC Edukacja S.A., Kielce 2004; obrazki przedstawiające zwyczaje i symbole świąteczne; Cz. Cyrański, W. Żaba – Żabińska, *Moje 6 lat. Scenariusze zajęć muzyczno - ruchowych*, wyd. MAC Edukacja S.A., Kielce 2003; opowiadanie *Ochota na smakołyki* w: B. Kołodziej: *Rodzinne świętowanie* – wyd. eSPe, Kraków 2005.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Wielkanocne kartki.

Dzieci wraz z nauczycielką oglądają kartki świąteczne przyniesione przez siebie z domu, opowiadają o przedstawionych na nich treściach, wymieniają dostrzeżone symbole wielkanocne.

3. Zabawa: *Kto to? Co to?* (wg I. Dudzińskiej, T. Fiutowskiej).

Dzieci stoją w półkolu przed nauczycielką, która rzuca do nich kolejno piłkę, mówiąc czasownik w bezokoliczniku, związany z przygotowaniem do świąt (np.: prac, sprzątać, malować, piec, gotować, układać, ucierać, itp.). Dziecko, które złapie piłkę, odpowiada, kto daną czynność wykonuje, podając rzeczownik w połączeniu z czasownikiem (np. *mama piecze babki, dzieci malują pisanki, tata uciera ciasto, babcia układa koszyk do święcenia*).

(Źródło: *Czterolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz.3, s.100)

4. Ćwiczenia poranne (patrz dzień 1).

5. Wprowadzenie w tematykę dnia.

6. Modlitwa poranna – dzień Świętego Józefa.

Prośba do Patrona dnia o dobre przygotowanie i przeżycie Świąt Wielkanocnych w naszych rodzinach.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Wypowiedzi dzieci na temat: Jakie zwyczaje związane są z Wielkanocą?

2. Słuchanie wiersza R. Przymusa Wielkanoc:

Wielkanoc! Wielkanoc!

*Wielka radość w sercu,
gdy chodzisz po świecie
- kwitnącym kobiercu.*

Na stole pisanki

tęczą malowane.

Wśród zieleni trawy –

cukrowy baranek.

Bazie w wazoniku,

ciasta i wędliny.

Wielkanoc – i wielkie

spotkanie rodziny.

(Źródło: *Sześciolatek. Bawię się i uczę*, cz.4, s. 71)

3. Rozmowa na temat treści wiersza.

Wypowiedzi dzieci na temat symboli świątecznych występujących w wierszu, wyszukiwanie ich na obrazkach.

4. Zabawa zręcznościowa „Szybko i ostrożnie”

Nauczycielka dzieli dzieci na drużyny. Każde dziecko z drużyny otrzymuje łyżkę i wydmuszkę. Dzieci z drużyn ustawiają się w rzędach w jednym końcu sali. W drugim końcu sali stoją stoliki z koszykami na wydmuszki.

Na sygnał nauczycielki dzieci z drużyn przenoszą kolejno wydmuszki na łyżkach i ostrożnie odkładają je do koszyczka.

Wygrywa ta drużyna, która najszybciej przeniesie swoje wydmuszki do koszyka i nie stłucze ich.

(Źródło: *Sześciolatek. Bawię się i uczę*, cz. 4, s.73)

5. Lany Poniedziałek czyli śmigus – dyngus.

Kiedyś były dwa różne obyczaje wielkanocne. Jednym z nich był „dyngus”, który polegał na tym, że młodzież chodziła po domach i zbierała datki w postaci jajek, wędlin, ciast, itp.

„Śmigus” natomiast miał odmienny charakter i polegał na uderzeniu na szczęście różgą wierzbową z baziami. Różga ta była wcześniej święcona w Niedzielę Palmową.

6. Prezentacja wiersza Śmigus – dyngus.

Śmigus – dyngus!

Co się dzieje?

Dziś się woda wszędzie leje!

Bo to święto niesłychane,

suto wodą polewane.

Trochę wody dla ochłody,

Ciut dla zdrowia i urody,

Potem jeszcze dla zwyczaju –

Śmigus – dyngus w całym kraju!

(B. Kołodziej, *Rodzinne świętowanie*, s. 34)

7. Inscenizacja ruchowa obrzędu ludowego *śmigus – dyngus*.

Chłopcy i dziewczęta stoją w dwóch grupach po przeciwnych stronach sali. Kiedy zabrzmie skoczna melodia, na środek sali wbiegają dziewczęta i wesoło tańczą w rytm muzyki. W tym czasie chłopcy skradają się na palcach i otaczają je z różnych stron. Kiedy nastąpi przerwa w muzyce, chłopcy gonią upatrzone koleżanki i naśladują *polewanie ich wodą z wiadra*. Dziewczynki starają się uciec przed nimi i jak najszybciej dotrzeć do bezpiecznego miejsca wyznaczonego w sali na początku zabawy.

(Źródło: *Moje sześć lat. Scenariusze zajęć muzyczno – ruchowych*, s. 74)

8. Zabawy w kącikach zainteresowań nt. Przygotowania w rodzinie do Wielkanocy - nabywanie doświadczeń przygotowujących do pełnienia przyszłych ról i zadań życiowych.

Część III

1. Czytanie Starego Testamentu: historia Tobiasza (Tb 1 - 2. 11- 14).

Zwrócenie uwagi, że warto być dobrym, gdyż Bóg jest sprawiedliwy i wynagradza naszą wierność swoimi darami.

Kształtowanie postawy bycia dobrym wobec innych.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem:

- Czy starałem się dzisiaj grzecznie bawić z innymi?
- Czy nikomu nie wyrządziłem krzywdy?
- Jak staram się pomagać moim najbliższym w przygotowaniach do Świąt Wielkanocnych?
- Za co powinienem przeprosić Pana Boga i moich bliźnich?

3. Oglądanie ilustracji przedstawiającej rodzinę przygotowującą się do świąt.

Zachęcanie dzieci do włączania się w drobne prace domowe i pielęgnowanie w rodzinie tradycji związanych z przygotowaniem i przeżywaniem Świąt Wielkanocnych.

4. Słuchanie opowiadania *Ochota na smakołyki*.

- *Kasiu! Jajka już gotowe! Te ugotowane w łupinach z cebuli są śliczne. Czy sama mam zacząć malowanie pisanek, czy poczekać na ciebie?* – woła z kuchni babcia.

- *Kekaj, kekaj! Ja juk konke myk żeby!* – krzyczy z łazienki Kasia, walcząc z miętową pianą wypełniającą obficie jej buzię.

- *Co takiego?* – dziwi się babcia.

- *To chyba znaczy, że masz poczekać...* - śmieje się mama. Właśnie kończy prasowanie białej serwetki. Wiklinowy koszyk jest już przygotowany. Na stole w kuchni stoi duży wazon z młodymi gałązkami śliwy, bukszpanem i żonkilami. Za chwilę mama zabierze się za robienie dekoracji na świąteczny stół. Bukszpan będzie także potrzebny do ozdobienia koszyczka.

Tymczasem babcia zostawiła na chwilę jajka i sprawdza, czy babka drożdżowa dobrze się piecze. Zapach ciasta rozchodzi się po całej kuchni. Zwabia tatę i dziadzia, którzy marzą właśnie o chwili, kiedy skończy się post.

- *To kiedy będziemy kosztować wypieki?* – dopytuje się tata.

- *Na pewno nie teraz!* – zastrzega mama. – *Ale jeśli jesteście znowu głodni, to zapraszam na drugie śniadanie. Mamy ser, ryby, rzodkiewkę...*

- *I jajka!* – cieszy się dziadek.

- *Co to, to nie!* – krzyczy Kasia, zasłaniając jajka własną piersią. W samą porę zdążyła wybiec z łazienki. – *Jajka są do święcenia. Teraz będę malować pisanki.*

- *Ale tu są dwa bardzo brzydkie jajka!* – tatuś zagląda do garnka przez ramię Kasi. – *Jedno pękło, a drugie jest takie dziobate...*

- No, może rzeczywiście... - Kasia fachowo ogląda jajka, ale nie jest jeszcze całkiem przekonana.

- W takim razie jeden z panów zrobi kolorowe kanapki dla nas wszystkich. Może do tego wykorzystać te nieudane jajka. Tymczasem drugi odkurzy pokoje. Ja i Kasia zabierzemy się za malowanie pisanek, a mama robi stroiki z żonkili – przejmuje dowodzenie babcia. – Potem zrobimy sobie krótką przerwę na posiłek i weźmiemy się za mazurki.

- Ja mogę od razu zacząć od mazurka! – zgłasza się dziadzio. Porywa brzydkie jajka, rzodkiewki i miseczkę z serem. Podśpiewuje przy tym: „Jeszcze jeden mazur dzisiaj, nim poranek świta...”.

- Mamy dzisiaj śpiewać mazurki? – dziwi się Kasia.

- Nie śpiewać, tylko dekorować – wyjaśnia mama.

- Upiekłam wczoraj dwa mazurki i trzeba je przyozdobić. Pomożesz mi?

- Pewnie! Jak tylko pomaluję jajka.

- Musimy się pospieszyć, bo czeka nas sporo pracy, a koło południa pójdziemy święcić pokarmy. Potem pomodlimy się przy grobie Pana Jezusa, ucałujemy krzyż i zostawimy kilka smakołyków dla ubogich. Już przygotowałam siatkę.

- A gdzie je zostawimy?

- W kościele są specjalnie przygotowane kosze. Dzięki tym darom osoby ubogie jutro będą miały na wielkanocnym stole pyszności.

- A jak wrócimy z kościoła, to mogę zjeść poświęconą kielbaskę?

- Zgodnie z polskim zwyczajem w Wielką Sobotę jeszcze pościmy. Dziś zjemy tylko poświęcone słodycze, a wędliny dopiero po wieczornej liturgii – jak już całemu światu ogłosimy, że Pan Jezus zmartwychwstał!

(Źródło: B. Kołodziej, Rodzinne świętowanie, s. 30)

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 4)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Pieśni wielkanocne.

Cel operacyjny: Dziecko wspólnie z innymi śpiewa wybrane pieśni wielkanocne.

Środki dydaktyczne: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999; obrazki związane z wydarzeniami Wielkiego Tygodnia, ilustracja przedstawiająca Ostatnią Wieczerzę; J. Siedlecki, *Śpiewnik kościelny*, wyd. Świętego Krzyża w Opolu, 1973; *Biblia szkolna*, Oficyna Wydawnicza Vocatio 2003.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Rozwijanie orientacji w przestrzeni – zabawa *Słuchamy poleceń*.

Nauczycielka opowiada: *W domu Kasi trwają przygotowania do świąt. Kasia też bardzo chce się włączyć w domowe prace, dlatego pilnie słucha poleceń dorosłych. My też pobawimy się teraz w prace porządkowe w naszej sali. Podzielimy się na grupy i każdej przydzielimy inny kącik zabaw do porządkowania. Kąciki będziecie porządkować dokładnie według moich poleceń.*

Dzieci dzielimy na mniejsze grupy, wysyłamy do kącików i dajemy polecenia utrwalające orientację w przestrzeni, np.: *Lalkę w niebieskim ubranku Ania położy w fioletowym wózku, lalka ubrana na żółto będzie siedzieć na krzeselku, talerzyki schowamy pod drugą półkę, itd.*

Należy zwrócić uwagę, aby każde dziecko otrzymało przynajmniej jedno polecenie.

3. Ćwiczenia poranne (patrz dzień 1).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Modlitwa poranna – dzień Najświętszego Sakramentu.

Wyrażenie wdzięczności Panu Jezusowi za Jego wielką miłość do nas, za obecność w Najświętszym Sakramencie i za to, że nas karmi Swoim Ciałem.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Porządkowanie obrazków wg kolejności zdarzeń – rozwijanie orientacji w czasie.

2. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych wg metody K. Orffa – Zabawy z gazetami (patrz dzień 1).

3. Śpiew pieśni wielkanocnych.

Kończy się czas Wielkiego Postu, czas smutku i zadumy. Od niedzieli będziemy śpiewać radosne „Alleluja”, aby w ten sposób wyrazić radość ze Zmartwychwstania Pana Jezusa. Teraz nauczymy się pieśni:

Zwycięzca śmierci

*Zwycięzca śmierci, piekła i szatana,
Wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana.
Naród niewierny trwoży się, przestrasza
Na cud Jonasza. Alleluja!*

*Ziemia się trzęsie, staż się grobu miesza.
Anioł zstępuje, niewiasty pociesza.
Patrzcie, tak mówi, grób ten pusty został.
Pan z martwych powstał. Alleluja!*
(Źródło: J. Siedlecki, *Śpiewnik kościelny*, s. 106)

4. Zabawy w sali.

Uwrażliwienie dzieci na zgodą, cichą zabawę, wyrażającą miłość do Jezusa obecnego w drugim człowieku.

Część III

1. Wydarzenia Wielkiego Czwartku.

Przypomnienie wydarzeń związanych z Ostatnią Wieczerzą na podstawie tekstu Ewangelii (Mt 26, Mk 14, Łk 22, J 13)

Gdy wszystko było gotowe, Jezus wraz z resztą uczniów przybył do domu i wszyscy udali się do sali na piętrze.

*Tam Jezus przepasał się prześcieradłem i nalał wody do misy.
Potem klęknął kolejno przed każdym z uczniów, mył im nogi i wycierał je prześcieradłem.
Kiedy przyszła kolej Piotra, ten odmówił.*

- Nie, nigdy nie będziesz mi nóg umywał – stwierdził.
- Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał nic wspólnego ze Mną – odpowiedział Jezus.
- Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę! – zawołał Piotr.

Gdy Jezus skończył, usiadł i rzekł uczniom: - Jeżeli Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem nogi umywać. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem. Powinniście więc być dobrzy i pokorni wobec siebie nawzajem.

Jezus i Jego uczniowie zasiedli do uczty paschalnej. Jezus pobłogosławił chleb, połamał go, mówiąc:

- Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało Moje.
- Następnie pobłogosławił wino i dał uczniom kielich.*
- Pijcie z niego wszyscy, bo to jest Moja Krew.

Następnie Jezus spojrzawszy kolejno na wszystkich, a Jego twarz była pełna smutku.

- Zaprawdę, jeden z was Mnie zdradzi.
- Przerażeni uczniowie niepewnie spoglądali na siebie nawzajem.
To ten? A może ten? A może ja?*

- Zapytaj, który – szepnął Piotr do ucznia siedzącego najbliżej Jezusa.

Uczeń ten, którego Jezus bardzo miłował, nachylił się do Niego i zapytał: - Panie, kto to jest?

- *To ten, dla którego umaczam kawałek chleba i podam mu – odrzekł Jezus. Następnie odłamał kawałek chleba, umaczał w misie stojącej przed Nim i podał go Judaszowi Iskariocie.*

- *Co chcesz czynić, czyń prędeż! – powiedział.*

Judasz wstał od stołu, wybiegł z sali i zniknął w ciemnościach.

(Źródło: Biblia szkolna, s. 262 – 265).

Rozwijanie umiejętności wypowiadanie się na pytania związane z przeczytanym fragmentem Pisma Świętego.

Inscenizacja przeczytanego fragmentu Pisma Świętego.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- Czy dziękuję Panu Jezusowi za Jego miłość do mnie?

- Czy z szacunkiem i powagą odnoszę się do Najświętszego Sakramentu?

- Czy staram się z miłością odnosić do innych, na wzór Jezusa?

- Czy modlę się za kapłanów?

3. Zabawy konstrukcyjne w sali.

KWIECIEŃ (tydzień II, dzień 5)

Temat tygodnia: Przygotowujemy się do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych.

Temat dnia: Życzenia świąteczne.

Cel operacyjny: Dziecko składa innym życzenia świąteczne.

Środki dydaktyczne: kartki świąteczne; B. Florczuk, P. Kaja, W. Żaba – Zabińska, Cz. Cyrański, *Sześciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, wyd. MAC Edukacja S.A., Kielce 2004; *Z uśmiechem w życie*, wyd. „Jedność”, Kielce 1992.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Kartki świąteczne.

Oglądanie przyniesionych wcześniej kartek świątecznych. Odczytywanie przez nauczyciela życzeń wydrukowanych na nich, próby samodzielnego układania życzeń przez dzieci.

3. Zabawa „Której kartki brakuje?”

Dzieci wybierają kilka kartek, które im się najbardziej podobają. Nauczycielka przypina je w ustalonej kolejności na tablicy. Dzieci odwracają się na chwilę, a nauczycielka odpina jedną z kartek. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, której kartki brakuje (opowiedzieć, co się na niej znajduje).

(Źródło: *Sześciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 70)

4. Ćwiczenia poranne (patrz dzień 1).

5. Wprowadzenie w tematykę dnia.

6. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Modlitwa dziękczynna za śmierć Jezusa na krzyżu, przez którą wysłużył nam zbawienie.

Część II

1. Zabawy dowolne.

2. Katecheza.

Przebieg zajęcia:

1. Przypomnienie pieśni wielkanocnych, wspólny śpiew.

2. Nauka życzeń świątecznych w formie wiersza.

Życzenia

*Mała działwa za opiekę podziękować rada
I rodzicom (paniom, siostram) swoim drogim
Dziś życzenia składa.
Niech na Święta Wielkanocne
W radosną niedzielę,
Wesołego „Alleluja”
Da Pan Jezus wiele.*

(Źródło: *Z uśmiechem w życie*, s. 27)

Przypomnienie o zwyczaju składania życzeń świątecznych najbliższym, znajomym i tym, wobec których mamy dług wdzięczności. Dzieci wymieniają osoby, którym jako grupa powinny złożyć życzenia świąteczne. Zachęcanie do składania indywidualnych życzeń świątecznych własnymi słowami – rozwijanie tej umiejętności.

3. Wspólne spotkanie przedświąteczne dzieci, personelu przedszkola i przedstawicieli rodziców.

- Udział dzieci w przygotowaniu uroczystości
- Składanie życzeń świątecznych
- Śpiew pieśni wielkanocnych.
- Umacnianie więzi z innymi.

4. Zabawy według zainteresowań dzieci.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem:

- Czy starałem się przeżyć Wielki Tydzień w większym wyciszeniu?
- Czy służyłem pomocą swoim domownikom, dorosłym i dzieciom w przedszkolu?
- Czy dobrym zachowaniem wynagradzałem Panu Jezusowi za swoje grzechy, złe uczynki?
- Za co szczególnie powinienem przeprosić Pana Jezusa?

2. Zabawa „Ciepło – zimno”.

Jedno dziecko opuszcza salę, a w tym czasie nauczycielka wraz z pozostałymi dziećmi chowa na sali pisankę. Zadaniem dziecka jest znalezienie pisanki. Pomocą są podpowiedzi grupy, która mówi *ciepło, cieplej, gorąco*, gdy dziecko zbliża się do szukanego przedmiotu oraz *zimno, zimniej, mróz*, gdy dziecko oddala się od niego.

3. Zabawy rozwijające orientację w przestrzeni i w czasie – prawidłowe używanie określeń: na, pod, w środku.

4. Kolorowanie obrazków związanych z tematyką świąt wielkanocnych.

Tygodniowy plan pracy w ochronie - KWIECIEŃ, tydzień 3

Temat tygodnia: <i>Z Jezusem Zmartwychwstałym idę przez życie</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek				ŚWIĘTA	WIELKANOCNE			
Wtorek	<i>Radujemy się ze Zmartwychwstania Pana Jezusa</i>	• Dziecko opowiada o wydarzeniu Zmartwychwstania Pana Jezusa	• Ćwiczenia poranne • Ćwiczenia gimnastyczne • Przypomnienie zasad bezpieczeństwa • Wyjście do kościoła	• Rozwijanie umiejętności wypowiedzania się na określony temat – poprawne konstruowanie wypowiedzi	• Wdrażanie do werbalizowania radości płynącej ze Zmartwychwstania Pana Jezusa	• Pieśni wielkanocne	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa przy grobie Pana Jezusa • Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Spotkania uczniów z Panem Jezusem</i>	• Dziecko inscenizuje wydarzenie spotkania Pana Jezusa z uczniami idącymi do Emaus	• Ćwiczenia poranne	• Kształtowanie prawidłowej wymowy – ćw. oddechowe, słuchowe, artykulacyjne • Stworzenie możliwości rozwijania twórczego myślenia	• Wdrażanie do zgodnej współpracy	• Inscenizacja biblijna • Rytmika	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Świętego Józefa • Czytanie Starego Testamentu

Czwartek	<i>Życie Św. Siostry Faustyny – Apostolki Bożego Miłosierdzia</i>	• Dziecko opowiada o życiu i misji Św. Faustyny	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych	• Rozwijanie umiejętności dokonywania syntezy wzrokowej – rozsypanka literowa		• Praca plastyczna	• Zapoznanie z pojęciem „miłosierdzie” i wyjaśnianie w jaki sposób Pan Bóg okazuje człowiekowi swoje miłosierdzie • Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu • Oglądanie fragmentów filmu o Św. Faustynie
Piątek	<i>Co to znaczy, że Pan Bóg jest miłosierny?</i>	• Dziecko próbuje naśladować dobroć i miłosierdzie Boga	• Ćwiczenia poranne	• Przeliczanie – rozróżnianie błędnego liczenia od poprawnego	• Wdrażanie do zgodnej zabawy ze wszystkimi dziećmi	• Piosenka religijna	• Rozbudzanie ufności w Boże miłosierdzie • Kształtowanie postawy bycia miłosiernym wobec innych • Refleksja na własnym postępowanie	• Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza (Przypowieść o Miłosiernym Ojcu)

KWIECIEŃ (Tydzień III, dzień 1)

Poniedziałek Wielkanocny

KWIECIEŃ (Tydzień III, dzień 2)

Temat tygodnia: Z Jezusem Zmartwychwstałym idę przez życie.

Temat dnia: Radujemy się ze Zmartwychwstania Pana Jezusa.

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o wydarzeniu Zmartwychwstania Pana Jezusa.

Środki dydaktyczne: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999, piłka, krążki w 4 kolorach (dla każdego dziecka jeden krążek).

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa: *Komu trzeba się uklonić?*

Dzieci siedzą w półkolu. Jedno wychodzi z sali, pozostałe umawiają się, komu ma się uklonić to, które wyszło. Przywołane dziecko wchodzi, a pozostałe rytmicznie klaszczą – cichutko, gdy szukający jest daleko od wyznaczonego dziecka, zaś głośno, gdy się do niego zbliża.

Zabawa: „Piłka parzy”

Nauczycielka z dużą piłką po jednej stronie sali, dzieci zebrane w gromadkę – po drugiej. Nauczycielka silnym rzutem kieruje piłkę między dzieci biegnące w jej kierunku ostrzegając je, że piłka parzy. Muszą więc ją omijać lub przekroczyć i nie dać się sparzyć (piłka toczy się po podłożu). Piłkę zawsze rzuca nauczycielka (rzut dzieci jest za słaby).

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 80 - 81).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mającą na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz tematem dnia dzisiejszego.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Aniołów Stróżów.

Modlitwa do Pana Boga, abyśmy na wzór Aniołów Stróżów, stawali się opiekunami dla innych.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Rozmowa z dziećmi na temat Zmartwychwstania Pana Jezusa. Odwołanie się do przeżyć związanych ze Świątami Wielkanocnymi. Rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat – poprawne konstruowanie wypowiedzi.

2. Wdrażanie do werbalizowania radości płynącej ze Zmartwychwstania Pana Jezusa.

Dzielenie się radością płynącą ze Zmartwychwstania Jezusa – tworzenie okrzyku radości na cześć Pana Jezusa, który powstał z grobu.

3. Wyjście do Kościoła - przypomnienie zasad bezpieczeństwa podczas drogi oraz właściwego zachowania się w kościele.

4. Katecheza w kościele na temat symboli wielkanocnych: paschału, figury Jezusa Zmartwychwstałego, krzyża ze stulą.

5. Wspólna modlitwa przy Bożym Grobie, śpiew pieśni wielkanocnych.

Część III

1. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych:

Przybory: krążki w 4 kolorach (dla każdego dziecka jeden krążek)

Zadania:

1. Nauka skoku rozkroczno – zwartego pajaca

2. Kształtowanie skoczności i zwinności.

Część I:

- Dyżurni rozkładają krążki w dużej odległości jeden od drugiego. W tym czasie dzieci siedzą w gromadce i śpiewają wraz z nauczycielką znaną piosenkę.

- Na polecenie dzieci wstają, szukają dla siebie krążka i siadają na nim skrzyżnie.

- Zabawa orientacyjno – porządkowa: *Ptaki w gniazdach*. Dzieci (*ptaki*) siedzą na krążkach. Na sygnał wybiegają, krążą w różnych kierunkach, *naśladując lot ptaków*. Na zapowiedź: *Do gniazd!* – ptaki wracają, *okrążają gniazdo* i siadają.

Część II:

- Ćwiczenie tułowia: *Pozdrów krążek*. Rozsypka. Krążki leżą na ziemi. Każde dziecko siedzi przed krążkiem w siadzie klęcznym. Na sygnał dzieci skłaniają się w przód i czołem dotykają krążka (ręce luźno wzdłuż tułowia), następnie prostują się do siadu klęcznego. W czasie ćwiczeń nie unosić się z pięt.

- Ćwiczenia równowagi i rytmu: stanie jednoonóż, krążek położony na kolanie nogi wzniesionej w przód i zgiętej. Nauczycielka podaje łatwy rytm. Dzieci słuchają i na polecenie wystukują na krążku, palcami wolnej ręki, ten sam rytm. Druga ręka przytrzymuje krążek. Dzieci powtarzają ćwiczenie kilka razy, stojąc raz na lewej, raz na prawej nodze.

- Zabawa bieżna: *Poznaj swój kolor*. Ustawienie w dużym kole. Przed każdym dzieckiem leży krążek. Na znak prowadzącej, tj. podniesienie w górę krążka (np. zielonego), dzieci stojące przed zielonymi krążkami wybiegają poza koło, okrążają je i starają się jak najszybciej wrócić na swoje miejsce. Kolory wywołuje się na zmianę. Każda grupa powinna wykonać bieg 2 razy.

- Ćwiczenie mięśni grzbietu: *Przeglądamy się w lusterku*. Leżenie przodem, ręce na krążku ułożone w poduszkę (dłoń na dłoni). Dzieci unoszą krążek (także łokcie), *przeglądają się w*

lusterku, uśmiechają się, robią różne miny, następnie wracają do pozycji wyjściowej i odpoczywają.

- Ćwiczenie siły: Przysiad podparty, krążek pod stopami. Odsuwanie krążka stopami w tył i przesuwanie do pozycji wyjściowej.

- Ćwiczenie mięśni brzucha: Rozsyпка. Dzieci siedzą w siadzie skulnym podpartym, stopy na krążku. Odsuwanie stopami krążka i przysuwanie do siebie.

- Podskoki rozkroczno – zwarte: *Pochód pajaców*. Ustawienie w czterech rzędach wg kolorów krążków. Dzieci układają krążki na ziemi w odległości jednego kroku jeden krążek od drugiego i stają przed nimi, następnie przechodzą podskokami rozkroczno – zwartymi w ten sposób, że omijają krążki rozkrokiem, a zeskok wykonują w przerwach między krążkami. Po trzykrotnym wykonaniu ćwiczenia dzieci podnoszą krążki, stoją luźno w rozsypce.

Część III:

- Ćwiczenie tułowia – skręty: Siad skrzyżny, przed każdym dzieckiem krążek. Skręt tułowia i dotknięcie lewym (prawym) uchem krążka, a następnie wyprost.

- Ćwiczenie stóp: *Przewracanie naleśników*. Siad skulny podparty. Dzieci próbują stopami chwycić krążek i przewrócić go na drugą stronę.

- Marsz w rytm muzyki po obwodzie koła i złożenie krążków na wyznaczone miejsce.

(Źródło: K. Włażnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, zestaw 1, s. 142 - 144)

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Próba przejścia wraz z dziećmi poprzez kolejne wydarzenia dnia. Podziękowanie Bogu za otrzymane dobro i łaski, przeproszenie Pana Boga za popełnione zło.

3. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne.

KWIECIEŃ (tydzień III, dzień 3)

Temat tygodnia: Z Jezusem Zmartwychwstałym idę przez życie.

Temat dnia: Spotkania uczniów z Panem Jezusem.

Cel operacyjny: Dziecko inscenizuje wydarzenie spotkania Pana Jezusa z uczniami idącymi do Emaus.

Środki dydaktyczne: *Pismo Święte*; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999; *Śpiewajmy Panu - śpiewnik religijny opracowany przez młodzież oazową z Tuchowa przy pomocy alumnów WSD Ojców Redemptorystów, Tuchów* 1990.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa Zajęczki w ogrodzie.

W środku sali znajduje się umowny ogród. Dookoła ogrodu - norki zajęcze.

W ogrodzie siedzi na ziemi i *śpi* wyznaczony gospodarz, który pilnuje ogrodu. Zajęczki wskakują do ogrodu. Na hasło nauczycielki: *Zajęce w ogrodzie!* – gospodarz budzi się i łapie zajęczki w granicach ogrodu. Złapane zostają czasowo w domu gospodarza. Łapać zajęczki wolno tylko w granicach ogrodu, w legowiskach swoich są one bezpieczne. Gdy gospodarz złapie umówioną liczbę zajęczków – następuje zmiana gospodarza.

Zabawa Polowanie na zajęczki.

Z boku sali narysowane są norki zajęcze. Nauczycielka z dużą piłką.

Na polecenie zajęczki wybiegają z norek, biegają w różnych kierunkach, zatrzymują się, *stają słupka* (przysiad, ręce koło uszu). Na *strzał* – uderzenie piłką o podłogę – zajęczki zmykają do norki. Po chwili znów wychodzą, *stają słupka* i biegają zajęczymi skokami.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 90).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Św. Józefa.

Modlitwa dziękczynna skierowana do Boga za opiekę Świętego Józefa nad nami i naszymi rodzinami.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie opowiadania nauczycielki o spotkaniu Jezusa Zmartwychwstałego z uczniami idącymi do Emaus na podstawie ewangelii (Łk. 24, 13 – 43).

2. Inscenizacja opowiadania biblijnego.

3. Rozmowa z dziećmi na temat: Co powiedziałbym Jezusowi Zmartwychwstałemu, gdybym Go dziś spotkał? – rozwijanie twórczego myślenia.

4. Śpiew piosenki *Jak rozpoznać mam Chrystusa*.

Ref.: Jak rozpoznać mam Chrystusa, gdzie Go szukać mam?

Pomóż mi, bym Go odnalazł i już nie był sam.

I. W Kościele, w Kościele, mój Chrystus jest.

W Kościele, w Kościele On czeka cię.

II. W modlitwie

III. W rodzinie

(Źródło: Śpiewnik *Śpiewajmy Panu*, s. 58).

5. Rytmika.

Część III

1. Czytanie Starego Testamentu.

2. Kształtowanie prawidłowej wymowy – ćw. oddechowe, słuchowe, artykulacyjne.

3. Zabawa „Zgadnij, co nucę”.

Nauczyciel nuci urywek poznanych w przedszkolu piosenek, a dzieci mają odgadnąć, co to za piosenka.

4. Refleksja nad własnym postępowaniem.

5. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne.

KWIECIEŃ (Tydzień III, Dzień 4)

Temat tygodnia: Z Jezusem Zmartwychwstałym idę przez życie.

Temat dnia: Życie Świętej Siostry Faustyny – Apostółki Bożego Miłosierdzia.

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o życiu i misji Św. Faustyny.

Środki dydaktyczne: rozsypanka literowa, obrazki ksero z postacią Świętej Siostry Faustyny, kredki, płyta Arki Noego – *Stary Szawel, Nowy Paweł*, Pismo Święte; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa Krety.

Połowa dzieci stoi w parach trzymając się za ręce, pozostałe w kolejce przed *krecim chodnikiem*.

Na sygnał pierwsze dziecko z kolejki biegnie na czworakach pod podanymi rękami, aby nie zburzyć *kreciego chodnika* (nie dotknąć żadnego ze stojących). Gdy grupa *kretów* przebiegnie chodnikiem 2 - 3 razy, wtedy następuje zmiana ról i powtórzenie zabawy od początku. Dla grupy sprawnej można wprowadzić współzawodnictwo – *wyścigi kretów*. Wtedy są dwa lub trzy chodniki i tyleż grup *kretów*.

Zabawa Żaby i bociany.

Na środku sali wyznaczamy *staw* (koło narysowane lub ułożone z linki). W środku małe kółeczko – *wyseпка dla bociana*. *Bocian* stoi na *wysepci* – *żabki* w przysiadzie na obwodzie koła.

Żaby pytają: *Panie bocianie, chcesz żabkę na śniadanie?* – potem wskakują do stawu i wyskakują z niego, a *bocian* stara się je złapać w obrębie stawu. Złapane *żabki* zabiera na *wyspę*. Gdy złapie umówioną liczbę *żabek*, wybiera się innego *bociana*.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny*, s. 89 - 90).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowę mającą na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Sakramentu.

Modlitwa dziękczynna skierowana do Boga za to, że Pan Jezus zechciał zostać z nami pod postacią Chleba.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zapoznanie z pojęciem „miłosierdzie” i wyjaśnianie, w jaki sposób Pan Bóg je okazuje.

Pan Bóg jest miłosierny, bo przebacza nam nasze grzechy, gdy za nie żałujemy i pragniemy się poprawić. Czyni to przez pośrednictwo kapłana w Sakramencie Pojednania.

2. Przedstawienie najważniejszych informacji o życiu Świętej Siostry Faustyny.

Siostra Faustyna urodziła się 25 sierpnia 1905 roku jako jedno z dziesięciorga dzieci w rodzinie Marianny i Stanisława Kowalskich, rolników ze wsi Głogowiec. Na chrzcie świętym otrzymała imię Helenka. Od dzieciństwa odznaczała się umiłowaniem modlitwy, pracowitością, posłuszeństwem i wielką wrażliwością na ludzką biedę. W dziewiątym roku życia przystąpiła do I Komunii świętej, którą głęboko przeżyła, świadoma obecności Boskiego Gościa w swej duszy. Do szkoły chodziła niecałe trzy lata i jako kilkunastoletnia dziewczyna opuściła rodzinny dom, by na służbie u zamożnych rodzin zarabiać na własne utrzymanie i pomóc rodzicom.

Głos powołania do życia zakonnego odczuwała bardzo wcześnie, bo od siódmego roku życia. Do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia wstąpiła mając 20 lat. W klasztorze otrzymała imię s. Maria Faustyna. Przez trzynaście lat pobytu w nim pracowała jako kucharka, ogrodniczka i furtianka. Najdłużej przebywała w krakowskim klasztorze.

Siostra Faustyna bardzo kochała Pana Jezusa i często na modlitwie z Nim rozmawiała. Pan Jezus mówił jej o Swojej wielkiej miłości do ludzi i miłosierdziu dla grzeszników. Wszystkie wypowiedziane do niej słowa polecił jej spisać w „Dzienniczku” oraz namalować obraz Jezusa Miłosiernego z podpisem „Jezu ufam Tobie”. Pan Jezus wyjaśnił s. Faustynie symbolikę promieni wychodzących z Jego Serca. Biały kolor oznacza wodę, która wypłynęła z Serca Jezusa przebitego włócznią na krzyżu i która obmywa dusze z grzechu. Kolor zaś czerwony oznacza krew przelaną na krzyżu dla naszego zbawienia, która daje nam życie. Pan Jezus obiecał, że kto będzie czcił ten obraz, szerzył nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia i odmawiać koronkę otrzyma wiele łask.

4. Kolorowanie obrazka przedstawiającego postać Świętej Siostry Faustyny.

5. Rozwijanie umiejętności dokonywania syntezy wzrokowej – rozsypanka literowa.

Dzieci otrzymują rozsypankę literową z wezwaniem „Jezu, ufam Tobie” i próbują ją ułożyć według umieszczonego na tablicy wzoru.

Część III

1. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych (patrz dzień 2).

2. Refleksja nad własnym postępowaniem. Przeproszenie Pana Boga za zło popełnione w dniu dzisiejszym, podziękowanie za okazane nam Miłosierdzie.

3. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne.

KWIECIEŃ (Tydzień III, dzień 5)

Temat tygodnia: Z Jezusem Zmartwychwstałym idę przez życie.

Temat dnia: Co to znaczy, że Pan Bóg jest miłosierny?

Cel operacyjny: Dziecko próbuje naśladować dobroć i miłosierdzie Boga.

Środki dydaktyczne: szarfy, puzzle, klocki, karty, Pismo Święte; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. JUKA, Warszawa 1999; płyta *Arki Noego – Stary Szawel*, Nowy Paweł.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa *Pieski przechodzą przez płotek*.

Dzieci podzielone na dwie grupy. Jedna tworzy *płotek* w szeregu z chwytem rąk tak, aby między *żerdziami* *płotka* były odstęp. Naprzeciwno, w odległości pięciu kroków, *pieski* na czworakach (należy zapamiętać swoją parę).

Pieski na czworakach biegną do *płotka* i każdy omija swoją *żerdź*, obiega dziecko stojące przed nim z prawej strony i drugim *otworem* w *płocie* wraca na swoje miejsce. To samo powtarza druga grupa. Po opanowaniu zabawy można wprowadzić współzawodnictwo (kto pierwszy wróci na miejsce).

Zabawa *Pieski uczą się służyć*.

Dzieci ustawione parami obok siebie, jedno ma założoną pod pachy szarfę, która imituje smycz.

Gospodarz trzyma *pieska* na smyczy i *uczy go służyć* – ramiona (*przednie łapy*) ugięte, dłonie luźno zwieszone w dół, plecy proste. To samo powtarza druga grupa po zmianie ról.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 88).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmową mającą na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Modlitwa dziękczynna skierowana do Boga za dar tajemnicy Jego miłosierdzia względem wszystkich ludzi.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Kształtowanie postawy bycia miłosiernym wobec innych na podstawie przypowieści o miłosiernym Ojcu (Łk 15, 11-32).

2. Nauka piosenki „Faustyna przypomina”

I. Z nieba woła nas jakaś dziewczyna – Faustyna
Bo na zegarze wybiła już trzecia godzina – godzin
O miłosierdziu Bożym nam przypomina – Faustyna
Stań na chwilę modlitwę z nami zaczynaj – zaczynaj.

Ref.: Jezu ufam Tobie – bardziej niż sobie, Jezu ufam Tobie
W Ciebie wierzę, ufam Tobie, ufam Tobie bardziej, bardziej niż sobie.

II. Dlaczego płaczesz i kwaśna jest twoja mina – jak cytryna
Pan Bóg o tobie przecież nie zapomina – nie zapomina
O miłosierdziu Bożym nam przypomina – Faustyna
Stań na chwilę modlitwę z nami zaczynaj – zaczynaj
I choćby grzechy były najgorsze a świat ogarnęły – wielkie ciemności
Ja jednak Jezu Tobie zaufam bo nic nie jest większe – od Twojej miłości.

(Źródło: Płyta Arki Noego – *Stary Szawel, Nowy Paweł*).

Rozbudzanie ufności w Boże Miłosierdzie.

3. Przeliczanie.

Dzieci otrzymują różnego rodzaju klocki. Ich zadaniem jest posegregowanie ich według koloru, a następnie głośne ich przeliczanie.

4. Rozróżnianie błędnego liczenia od poprawnego.

Nauczyciel głośno przelicza przedmioty umieszczone na obrazkach. W celu doskonalenia u dzieci umiejętności rozróżniania błędnego liczenia od poprawnego, od czasu do czasu świadomie myli się w przeliczaniu przedmiotów, bądź w podawaniu prawidłowego wyniku liczenia. Dzieci po każdym zadaniu wykonanym przez nauczyciela potwierdzają, czy zostało ono wykonane dobrze, bądź źle.

4. Zabawy według zainteresowań dzieci. Wdrażanie do zgodnej zabawy ze wszystkimi dziećmi.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

2. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy na huśtawkach i urządzeniach.

Tygodniowy plan pracy w ochronce - KWIECIEŃ, tydzień 4

Temat tygodnia: <i>Jakie bogactwo kryją w sobie książki?</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Moje ulubione bajki</i>	• Dziecko opowiada o swoim ulubionym bohaterze bajkowym	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych	• Wzbudzanie zainteresowania literaturą dziecięcą – opowiadanie o swoim ulubionym bohaterze bajkowym • Odkrywanie morałów zawartych w bajkach	• Wychowanie do szacunku wobec innych i ich własności	• Teatrzyk kukielkowy	• Kształtowanie umiejętności oceniania zachowań pozytywnych i negatywnych • Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej
Wtorek	<i>W świecie książek</i>	• Dziecko szanuje książki	• Ćwiczenia poranne • Działania praktyczne – wspólne naprawianie zniszczonych książek	• Zapoznanie dzieci z różnymi rodzajami książek • Wdrażanie do szanowania książek • Klasyfikowanie książek z użyciem określeń np. : duża, mała, gruba, cienka, ciężka, lekka	• Wdrażanie do zgodnego korzystania z książek znajdujących się w biblioteczce przedszkolnej	• Piosenka	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Od drewna do książki</i>	• Dziecko wymienia etapy powstawania książki	• Ćwiczenia poranne	• Historyjka obrazkowa „Od drewna do książki” • Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia • Ustalanie kolejności zdarzeń		• Rytmika	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Świętego Józefa • Czytanie Starego Testamentu

Czwartek	<i>Wycieczka do biblioteki</i>	• Dziecko wyjaśnia, co to jest biblioteka i czym się zajmuje bibliotekarz	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych • Przypomnienie zasad bezpieczeństwa • Wyjście do biblioteki	• Samodzielne formułowanie pytań • Próba wyrażania własnych myśli	• Przypomnienie zasad dobrego wychowania – zwroty grzecznościowe	• Zapoznanie z pracą bibliotekarza	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu
Piątek	<i>Moja książeczka</i>	• Dziecko tworzy własną książeczkę	• Ćwiczenia poranne	• Rozwijanie wyobraźni – tworzenie własnej bajki, nadawanie jej tytułu	• Wdrażanie do cierpliwego i uważnego słuchania innych	• Rysowanie ilustracji do książeczki	• Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza

KWIECIEŃ (tydzień IV, dzień 1)

Temat tygodnia: Jakie bogactwo kryją książki?

Temat dnia: Moje ulubione bajki.

Cele operacyjne: Dziecko opowiada o swoim ulubionym bohaterze bajkowym.

Środki dydaktyczne: K. Wlaźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. Juka, Warszawa 1999; przybory: krążki w 4 kolorach (dla każdego dziecka jeden krążek); M. Kruger, *Apolejka i jej osiołek*, w: *Kolorowy świat. Wiersze i proza dla dzieci*, wyd. C. Żmichowska, Nasza Księgarnia, Warszawa 1968; kukielki, obrazki i podpisy do nich, kartki, farby plakatowe, pędzle.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się woda święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa orientacyjno – porządkowa: *Dzieci i pszczoła*.

Dzieci biegają po *łące*, zbierają kwiaty, wyskakują, aby złapać motyla, a gdy usłyszą brzęczenie *pszczoły*, uciekają na uprzednio wyznaczone miejsce, np. pod ścianę.

Ćwiczenie wieloznaczne.

Dzieci stoją w rozсыpce. Na umówiony sygnał np. kłaśnięcie wszyscy przysiadają rozkładając ręce w dół w skos – na *polanie* są rozstawione *namioty*. Na zapowiedź: *Grzybki!* – stają na jednej nodze, trzymając ręce łukiem nad głową. Należy często zmieniać hasła informujące o rodzaju ruchu.

Czworakowanie. Tunel.

Półowa dzieci ustawiona parami, twarzami do siebie, podaje sobie ręce, tworząc *tunel*. Pozostałe dzieci ustawione rzędem przechodzą *tunelem* na czworakach. Po przejściu – one z kolei tworzą *tunel*, a druga grupa czworakuje.

Chód z wysokim unoszeniem kolan. *Bociany chodzą po łące*.

(Źródło: K. Wlaźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 129)

3. Zabawa ruchowa rozwijająca słuch fonematyczny pt. „Kubusiu, gdzie jesteś?”.

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Jedno dziecko stoi w środku (szalik lub chusteczka zawiązana na oczach) i woła: Kubusiu, gdzie jesteś? Wybrany przez nauczyciela Kubuś Puchatek stoi w kole w innym miejscu i odpowiada: „Tutaj, szukaj mnie”. Dziecko z zawiązanymi oczami porusza się za słyszonym głosem i próbuje odnaleźć misia. Potem następuje zmiana ról.

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz tematem dnia dzisiejszego.

5. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

6. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Inscenizowanie przez nauczyciela bajki M. Krüger „Apolejka i jej osiołek”, za pomocą kukielek.

Królowna Apolejka, tak jak prawie wszystkie królowny, mieszkała w wysokiej wieży. Była to bardzo wysoka wieża, gdyż na jej wierzchołek wchodziło się po schodach – po stu siedemdziesięciu sześciu stopniach! Przy tym były to kręte schody, właśnie takie, z jakich najłatwiej można spaść. I pewnie dlatego królowna Apolejka nie schodziła zbyt często do ogrodu. Po prostu wolala wyglądać przez okno, chociaż – nie wiadomo dlaczego – nikt nigdy w pobliżu wieży nie przechodził, nikt nie przejeżdżał. Tylko czasem przebiegł tamtędy jakiś zabłąkany zając. Jednak któregoś dnia, kiedy Apolejka przymierzała przed lustrem swoje najładniejsze korale, usłyszała, że ktoś śpiewa. Co prędzej podbiegła więc do okna. Drogą, tuż pod wieżą, szedł czarno ubrany kominiarczyk. Na głowie miał piękny, nowy cylinder, a na ramieniu niósł drabinkę. „Nie jestem pewna, czy w mojej wieży są kominy do czyszczenia – pomyślała Apolejka – ale przecież i tak mogłabym z nim porozmawiać”. Kominiarczyk zdjął z ramienia drabinkę i oparł ją o mur. Potem podszedł do małej studzienki i zaczął chciwie pić, widać był bardzo spragniony.

- Chyba zawołałam tego kominiarczyka – postanowiła Apolejka. Ale zanim zdążyła otworzyć usta, zdarzyła się rzecz nieoczekiwana i dziwna: zamiast kominiarczyka przy studziennicy stał czarny, kłapouchy osiołek. Z brody ściekały mu jeszcze krople wody. Apolejka od razu zrozumiała, że woda w studziennicy jest zaczarowana i że po wypiciu tej wody kominiarczyk zmienił się w czarnego osiołka.

Krzyknęła więc tylko najgłośniejszym głosem, jak mogła:

- Hej! Czy możesz być znów kominiarczykiem? Ale osiołek nic nie odpowiedział, tylko spokojnie zaczął skubać kępki zielonej trawy i kwiatów, a potem zabrał się do skubania liści na młodziutkich jabłonkach. I to nie tylko liści. W pewnej chwili udało mu się dosięgnąć wiszącego na gałęzi czerwonego jabłuszka. Odgryzł jeden kawałek, potem drugi, trzeci... Kiedy już zjadł całe jabłko, znów stało się coś dziwnego: zamiast czarnego osiołka stał na tym samym miejscu czarno ubrany kominiarczyk.

- Hej! – krzyknęła jeszcze raz Apolejka. – Hej! Czy to jabłko cię odczarowało? Ale kominiarczyk widać i tym razem nie dosłyszał wołania z wysokiej wieży. Jakby nigdy nic, wziął znów na ramię drabinkę i śpiewając swoją kominiarską piosenkę szybko pomaszerował dalej. – Szkoda, że poszedł – zmartwiła się Apolejka. – Przecież zupełnie nie wiadomo, jak prędko znów ktoś będzie tędy przechodził. Na wszelki wypadek włożyła swoją najładniejszą sukienkę i najładniejsze pantofelki. Zawiązała niebieskimi wstążkami krótkie warkoczyki i poprawiła koronę, która przekrzywiała się na lewe ucho. Zawiesiła też na szyi najładniejsze korale. I właśnie kiedy Apolejka otwierała swoją najładniejszą parasolkę w kropki, usłyszała śpiew.

Do drzwi wszystkich ciągle pukam,

Apolejko!

Przez świat idę, ciebie szukam,

Apolejko!

Świat przeszedłem dookoła,

Apolejko!

Ciebie tylko ciągle wołam,

Apolejko!

- Ach, to mnie ktoś szuka! – ucieszyła się Apolejka. – Być może, jest to królewicz! I szybko podbiegła do okna. Ależ tak! Z oddali nadchodził królewicz! Można go było od razu poznać po błyszczącej w blasku słońca koronie. Coraz wyraźniej słyszała jego piosenkę:

W szczęście trudno mi uwierzyć,

Apolejko!

Że znalazłem cię w tej wieży,

Apolejko!

- Ach! – zawołała radośnie Apolejka i chwyciwszy swoją najładniejszą parasolkę w kropki, szybko zaczęła zbiegać na dół po stu siedemdziesięciu sześciu krętych schodach. Ale na dole czekała ją smutna niespodzianka. Zamiast królewicza przy starej studzience stał mały, bury osiołek. Na jego łebku lśniła złota korona.

- Oczywiście, byłeś tak nieostrożny, że napiłeś się już wody z zaczarowanej studzienki – szepnęła zrozpaczona Apolejka.

- Co teraz będzie? Po pierwsze: jest to woda okropnie zimna, więc mogłeś się zaziębić. Po drugie: jest to woda okropnie zaczarowana i wskutek tego stałeś się osiołkiem. Na szczęście rośnie tu zaczarowana jabłonka. Szybko podeszła do rosnących pod wieżą jabłonek. Jakże jednak zmartwiła się i przestraszyła: na jabłonkach nie było już między liśćmi żadnych jabłek!

- Co teraz będzie? Ach, co będzie? Dlaczego nie macie już więcej czerwonych jabłek? – wołała do jabłonek i potrząsała ich cienkimi pniami. Na najmniejszej, najcieńszej jabłoncezce, na samym jej wierzchołku, rosło jednak jeszcze jedno czerwone jabłuszko. Zakotłowało się, rozkołysało od tego potrząsania i bęc – spadło pod nogi Apolejce. Schyliła się, aby je podnieść. Ale wieża stała na wzgórzu i czerwone jabłko zaczęło się toczyć w dół coraz dalej i dalej.

- Musimy je schwytać! – krzyknęła Apolejka. I w jednej chwili wskoczyła na grzbiet zasmuconego, burego osiołka.

- Pędzimy, osiołku! Biegnij, ile masz siły! Tak więc zaczęła się pogoń. Czerwone jabłko toczyło się po wąskich polnych drózkach i po szerokich drogach, mijalo lasy i zagajniki, turlało się po dużych mostach i małych mosteczkach.

- Ach, prędzej, prędzej, osiołku! – szeptała Apolejka. – musimy schwytać to jabłko!

A ono toczyło się dalej i dalej, aż wreszcie wpadło na ulicę jakiegoś miasteczka. Podskakiwało na kamieniach, którymi były wybrukowane wąskie uliczki, i toczyło się w stronę rynku. Tuż za jabłkiem biegł bardzo już zmęczony osiołek, z królowną na grzbiecie. Wjechali na rynek. Pełno tu było straganów z pieczywem, ubraniami, płótnem, garnkami i owocami. Jabłko tymczasem toczyło się szybko, coraz szybciej, wreszcie z całym rozpędem wpadło w stos jabłek, ułożonych na ziemi. Obok, na niskim stołku, siedziała gruba straganiarka.

- Stój! Ach, stój, osiołku! – zawołała Apolejka. Zeskoczyła z grzbietu osiołka, podbiegła do straganiarki. – Dzień dobry pani! – powiedziała grzecznie. – Pomiędzy te jabłka, które pani sprzedaje, wpadło nasze jabłko – zaczarowane. Czy mogę je zabrać?

- Ho, ho, zaczarowane jabłko? – zdziwiła się straganiarka.

- A jakże ono wygląda?

- Jest czerwone – szepnęła Apolejka.

- Czerwone, powiadasz? Czerwone? A to dobre! Przecież moje wszystkie jabłka są czerwone! Rzeczywiście. Wszystkie były czerwone! Tak samo czerwone, jak to zaczarowane. Więc jak odnaleźć między nimi to, które mogłoby odczarować burego osiołka, aby znów stał się królewiczem? Apolejka pomyślała przez chwilę.

- Nie ma rady! – zawołała. – Musisz zjadać kolejno, jedno za drugim czerwone jabłka, dopóki nie natrafimy na to zaczarowane.

- Bardzo nie lubię jabłek – stęknął w oślim języku bury osiołek.

- Trudno. Jabłka są bardzo zdrowe i na pewno ci nie zaszkodzi. Chyba że chcesz już do końca życia zostać osiołkiem.

- Hiiiiiii! – zarżał w odpowiedzi bury osiołek, co oznaczało, że za nic na świecie nie chciałby zostać w osłej postaci.

- Czy wobec tego mogłaby nam pani sprzedać trochę jabłek? – spytała Apolejka. – Nie mam, co prawda, pieniędzy, ale mogłabym dać pani za to moją parasolkę.

- Dobrze, dam ci jabłek za parasolkę – zgodziła się straganiarka.

Biedny bury osiołek zaczął jeść zaraz czerwone jabłka, ale... ciągle był osiołkiem. – Musisz próbować dalej – westchnęła Apolejka. I podała straganiarce korale.

Osiołek zabrał się więc znów do jedzenia. Ale i tym razem wśród kupionych jabłek nie było tego zaczarowanego. Kupiła więc jeszcze Apolejka jabłek za swój pierścionek, potem oddała straganiarce niebieskie pantofelki, potem wstążki z warkoczków. Osiołek posłusznie jadł jabłka jedno za drugim. Zjadł ich wreszcie tak dużo, że zaczął się robić coraz grubszy, grubszy. Już nawet nie chciał patrzeć na czerwone jabłka. Być może, nie zjadłby już ani jednego więcej, gdyby nie to, że Apolejka bardzo go o to prosiła. Wreszcie zostało już tylko kilka ostatnich jabłek.

- Na pewno wśród nich jest to zaczarowane – zawołała Apolejka – ale nie mam już nic do oddania! Została tylko moja złota korona.

- Niech będzie korona – machnęła ręką straganiarka. I oddała Apolejce ostatnie jabłka. Było ich pięć, jedno – trochę nadgryzione.

- Zostawimy to nadgryzione na sam koniec. Ono chyba nie jest zaczarowane. Zjadł więc osiołek jedno czerwone jabłko – i nic! Zjadł drugie – i nic. Zjadł trzecie i ciągle jeszcze nic.

- To czwarte na pewno jest zaczarowane – sam się przekonasz! Ale, niestety, i czwarte jabłko nic nie pomogło. Apolejka podała więc osiołkowi ostatnie jabłko, to nadgryzione. Osiołek smutnie kiwnął głową. Już mu było wszystko jedno. I naraz... Ledwie osiołek skończył jeść to ostatnie nadgryzione jabłko, w jednej chwili znów stał się królewiczem. Tylko – nie tak zupełnie... Bo głowa pozostała nadal głową burego osiołka! Na rynku rozległ się śmiech.

- Patrzcie, patrzcie, chłopak z oślą głową!

- I co teraz będzie? – załamała ręce Apolejka. – Dlaczego nie jesteś zupełnie odczarowany? Biedny królewicz nie umiał odpowiedzieć na to pytanie. Stał ze zwieszoną oślą głową, a potem po burym pyszczku spłynęły duże łzy.

- Och, nie płacz! To pewnie dlatego, że jabłko było nadgryzione. Ale lubię cię, nawet gdy masz oślą głowę! I zawsze cię będę lubiła, bury osiołku! – zawołała Apolejka. A potem objęła go za szyję i pocałowała w bury, zapłakany pyszczek. I tego widać było trzeba, aby czary były czarami do końca. Bo zaraz potem zamiast osłej – królewicz miał już własną głowę. Stał przed Apolejką wesoły, roześmiany.

- W szczęściu trudno mi uwierzyć! Apolejko! – zawołał tak, jak w swojej piosence. A mały kominiarczyk, który właśnie zdążył oczyścić wszystkie kominy w miasteczku, przybiegł na rynek.

- Nie pij już nigdy wody ze starych studzienek, królewiczu! – ostrzegał.

- Nigdy! – zawołał królewicz. Uśmiechnął się do Apolejki i oboje poszli najszerszą ulicą miasteczka, trzymając się za ręce.

Apolejka i jej osiołek.

(Źródło: M. Kruger, *Apolejka i jej osiołek*, w: *Kolorowy świat. Wiersze i proza dla dzieci*, s. 326 – 332)

2. Rozmowa na temat teatryku:

- Wypowiedzi dzieci na temat treści bajki,
- Opis wyglądu zewnętrznego królowy Apolejki oraz określanie jej cech charakteru np.: piękna, dobra, uczynna, szlachetna, troskliwa,
- Próba oceny postępowania królowy Apolejki,
- Odkrywanie morału zawartego w bajce.

3. Wzbudzanie zainteresowania literaturą dziecięcą.

Wypowiedzi dzieci na temat ulubionych bohaterów bajkowych.

4. Zabawa w skojarzenia.

- Nauczyciel przypina na tablicy obrazki przedstawiające postacie ze znanych bajek np.: „Czerwony Kapturek”, „Kot w butach” itd. Dzieci wymieniają tytuły bajek, z których pochodzą te postacie.
- Nauczyciel przypina na tablicy kartony z narysowanymi rekwizytami, np.: buty, kot, wilk, smok, kareta. Dzieci przyporządkowują do podanej bajki odpowiedni rekwizyt.

5. Malowanie farbami plakatowymi ulubionej postaci z bajki.

- Zwrócenie uwagi na wypełnienie całej powierzchni kartki,
- Porządkowanie miejsc po skończonej pracy,
- Ocena prac dzieci,
- Wychowywanie do szacunku wobec innych i ich własności.

6. Zestaw zajęć ruchowych.

Część I:

1. Dyżurni rozkładają krążki w dużej odległości jeden od drugiego. W tym czasie dzieci siedzą w gromadce.

2. Na polecenie dzieci wstają, szukają dla siebie krążka i siadają na nim skrzyżnie.

3. Zabawa orientacyjno – porządkowa: *Ptaki w gniazdach*. Dzieci (*ptaki*) siedzą na krążkach. Na sygnał wybiegają, krążą w różnych kierunkach, *naśladując lot ptaków*. Na zapowiedź: *Do gniazd!* – *ptaki* wracają, *okrążają gniazdo* i siadają.

Część II:

4. Ćwiczenie tułowia: *Pozdrów krążek*. Rozsypka. Krążki leżą na ziemi. Każde dziecko siedzi przed krążkiem w siadzie klęcznym. Na sygnał dzieci skłaniają się w przód i czołem dotykają krążka (ręce luźno wzdłuż tułowia), następnie prostują się do siadu klęcznego. W czasie ćwiczeń nie unosić się z pięt.

5. Ćwiczenie równowagi i rytmu: Stanie jednonóż, krążek położony na kolanie nogi wzniesionej w przód i zgiętej. Nauczycielka podaje łatwy rytm. Druga ręka przytrzymuje krążek. Dzieci powtarzają ćwiczenie kilka razy, stojąc raz na lewej, raz na prawej nodze.

6. Zabawa bieżna: *Poznaj swój kolor*. Ustawienie w dużym kole. Przed każdym dzieckiem leży krążek. Na znak prowadzącej tj. podniesienie w górę krążka (np. zielonego), dzieci stojące przed zielonymi krążkami wybiegają poza koło, okrążają je i starają się jak najszybciej wrócić na swoje miejsce. Kolory wywołuje się na zmianę. Każda grupa powinna wykonać bieg 2 razy.

7. Ćwiczenie mięśni grzbietu: *Przeglądamy się w lusterku*. Leżenie przodem, ręce na krążku ułożone w *poduszkę* (dłoń na dłoni). Dzieci unoszą krążek (także łokcie), *przeglądają się w lusterku*, uśmiechają się, robią różne miny, następnie wracają do pozycji wyjściowej i odpoczywają.

8. Ćwiczenie siły: przysiad podparty, krążek pod stopami. Odsuwanie krążka stopami w tył i przysuwanie do pozycji wyjściowej.

9. Ćwiczenie mięśni brzucha: Rozsypka. Dzieci siedzą w siadzie skulnym podpartym, stopy na krążku. Odsuwanie stopami krążka i przysuwanie do siebie.

10. Podskoki rozkroczno – zwarte: *Pochód pajaców*. Ustawienie w czterech rzędach wg kolorów krążków. Dzieci układają krążki na ziemi w odległości jednego kroku jeden krążek od drugiego i stają przed nimi, następnie przechodzą podskokami rozkroczno – zwartymi w ten sposób, że omijają krążki rozkroczem, a zeskok wykonują w przerwach między krążkami. Po trzykrotnym wykonaniu ćwiczenia dzieci podnoszą krążki, stoją luźno w rozsypce.

Część III:

11. Ćwiczenia tułowia – skręty: Siad skrzyżny, przed każdym dzieckiem krążek. Skręt tułowia i dotknięcie lewym (prawym) uchem krążka, a następnie wyprost.

12. Ćwiczenie stóp: *Przewracanie naleśników*. Siad skulny podparty. Dzieci próbują stopami chwycić krążek i przewrócić go na drugą stronę.

13. Marsz w rytm muzyki po obwodzie koła i złożenie krążków na wyznaczone miejsce.

(Źródło: K. Wlaźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, s. 142 - 144)

Część III

1. Zabawy manipulacyjno – konstrukcyjne „Zamki”.

Budowanie w małych zespołach zamków z wykorzystaniem różnorodnych klocków; wymyślanie bajkowych postaci, które będą w nich mieszkać.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem podczas dzisiejszych zajęć i zabaw.

3. Zabawy na placu przedszkolnym:

- z użyciem: piłek, obręczy
- zachowanie zasad bezpieczeństwa.

KWIECIEŃ (tydzień IV, dzień 2)

Temat tygodnia: Jakie bogactwo kryją książki?

Temat dnia: W świecie bajek.

Cele operacyjne: Dziecko szanuje książki.

Środki dydaktyczne: K. Wlaźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. Juka, Warszawa 1999, Pismo Święte, encyklopedia, albumy, tekturowe zakładki, pisaki, kolorowy i szary papier, kolorowe nici, nożyczki, klej, I. Salach, *Zniszczona książka*, Płock 1995; H. Kitlińska – Pięta, Z. Orzechowska, *Z Ekoludkiem w szkole*, kl. II, cz. I – płyta CD, wyd. Edukacyjne Zofii Dobkowskiej ŻAK.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się woda święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość pt. „Korona króla”.

Jedno dziecko odchodzi na bok. W tym czasie nauczyciel z pozostałymi dziećmi chowa plastikową koronę w różnych miejscach sali. Zadaniem dziecka jest ją odnaleźć. Dzieci pomagają szukającemu, mówiąc: Ciepło; ciepło – kiedy się do niej zbliża, lub zimno, zimno, kiedy się od niej oddala. Po znalezieniu korony, dziecko zakłada ją na głowę, siada na tronie, (krzesło może być przykryte materiałem), a dzieci przechodzą wokół niego, kłaniają się, machają do niego ręką i powtarzają rymowankę:

„Siedzi król na tronie, w srebrzystej koronie.
Pięknie go witamy, ręką pozdrawiamy”.

Król wybiera dziecko, które będzie szukało korony, a sam razem z dziećmi ponownie ją chowa.

3. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Anioła Stróża*.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Oglądanie różnego rodzaju książek (albumy, encyklopedie, słowniki, podręczniki, bajki, książeczki do modlitwy, Pismo Święte), rozmowa na ich temat.

Zwrócenie szczególnej uwagi na Biblię jako Świętą Księgę. Odczytanie krótkiego fragmentu z Pisma Świętego przy zapalanej świecy.

2. Segregowanie książek z użyciem określeń: duża, mała, gruba, cienka, ciężka, lekka.

3. Słuchanie opowiadania pt. „Zniszczona książka”. I. Salach

Małgosia czyta książkę. Wbiega Jacek wołając:

Jacek: Małgosiu, Małgosiu! Co robisz?

Małgosia: Oglądam bajkę o Kopciuszku.

Jacek: O, ja też mam bajkę o Kopciuszku, zobacz.

Małgosia: Pokaż. Co to jest?!

Jacek: Jak to co?! Książka!

Małgosia: Spójrzcie tylko. To jest książka?! Co ty z nią robisz? Jakie brzydkie plamy! Skąd one się wzięły?

Jacek: No, bo... akurat gdy oglądałem książkę mamusia zawołała mnie na obiad. Nie mogłem się od niej oderwać, więc oglądałem przy jedzeniu.

Małgosia: A ta plama? To masło?

Jacek: Ta książka ma piękne obrazki, więc gdy zjadłem kolację, to obejrzałem ją jeszcze raz i nie miałem czasu żeby... żeby... umyć ręce.

Małgosia: Proszę, proszę. Nie miał czasu? A te rogi. O, tutaj. Są pozaginane, dlaczego?

Jacek: A – to? Zaznaczyłem sobie miejsce, w którym skończyłem oglądać. No co? Ty tak nie robisz?

Małgosia: Nigdy! Zobacz, to są dwie takie same bajki, ale wyglądają zupełnie inaczej. Moja – jest jak nowa. A twoja – ma chyba sto lat!

Jacek: Oj! Małgosiu, nie krzycz na mnie. Już nigdy nie pozaginam rogów, nie będę czytał przy jedzeniu. I zawsze gdy będę chciał oglądać książki – dokładnie umyję ręce.

Wy dzieci, też zapamiętajcie – książki trzeba szanować.

(Źródło: I. Salach, *Zniszczona książka*, s. 108 - 109)

4. Rozmowa na temat treści opowiadania:

- Ocena postępowania Jacka
- Wdrażanie do szanowania książek.

5. Wykonywanie zakładki do książki:

- Omówienie etapów pracy
- Ozdobienie zakładek materiałami plastycznymi
- Zwrócenie uwagi na estetyczne wykonanie pracy.

6. „Książeczki w przedszkolu” – wdrażanie do zgodnego korzystania z książeczek znajdujących się w bibliotece przedszkolnej:

- Odkładanie ich na ustalone miejsce,
- Działania praktyczne – pomoc dzieciom przy sklejanu rozerwanych stron książki, oprawianie książek w papier lub w plastikowe okładki.

7. Nauka piosenki pt. „Piosenka o książeczce”

I. *W książeczce płynie rzeczka,*

W książeczce szumi las.

W prześlicznych twych książeczkach,

Tysiące przygód masz.

*Książeczka Cię powiedzie
Na strome szczyty skał,
Z niej możesz się dowiedzieć,
Gdzie niedźwiedź zimą spał.*

II. *Jak świerszczyk grał na skrzypcach,
Jak morzem płynął śledź.
I co zrobiła Wikcia,
By same piątki mieć.
Lecz chroń i szanuj książki
I kartek nie rwij też.
Wpierw dobrze umyj rączki,
A potem książki bierz.*
(Źródło: Z Ekoludkiem w szkole, kl. II , cz. I – płyta CD)

8. Zabawy wg zainteresowań dzieci.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy w ogrodzie przedszkolnym.

KWIECIEŃ (tydzień IV, dzień 3)

Temat tygodnia: Jakie bogactwo kryją książki?

Temat dnia: Od drewna do książki.

Cele operacyjne: Dziecko wymienia etapy powstawania książki.

Środki dydaktyczne: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, wyd. Juka, Warszawa 1999; Cz. Cyrański, *Moje 6 lat*, cz. 9, Kielecka Oficyna Wydawnicza „MAC” SA, Kielce 2000; Cz. Cyrański, J. Faliszewska, *Przewodnik metodyczny. Moje 6 lat*, cz. 9,10, MAC Edukacja, Kielce 1999; J. Stec, *Zagadki dla najmłodszych*, Kielce 1999, obrazki postaci ze znanych bajek pocięte na części.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się woda święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Rozmowa z dziećmi na temat ich ulubionych książek i bohaterów bajkowych.

3. Ćwiczenia analizy i syntezy wzrokowej - składanie w całość pociętych obrazków przedstawiających postacie z bajek.

4. Ćwiczenia poranne.

Zabawa bieżna *Jadą rowery*.

Bieg z wysokim uniesieniem kolan, ręce naśladują trzymanie kierownicy.

Ćwiczenie ramion *Jak się kręcą koła roweru?*

Rozkrok, zataczanie ramionami kół. Ręce idą w przód i w górę, w tył i w dół.

Ćwiczenie dużych grup mięśni *Pompujemy dętkę roweru.*

Stojąc w rozkroku i skłaniając się do lewej i prawej nogi na zmianę naśladowanie pompowania dętki.

Ćwiczenie równowagi.

W staniu jedno nogę zataczanie kółek nogą wolną (sprawdzamy *jak kręcą się pedały*).

Wycieczka rowerami.

Bieg w różnych kierunkach z wymijaniem i reagowaniem na sygnały świetlne: czerwona chorągiewka – stój!, zielona – jedź!

(K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu. Przewodnik metodyczny dla nauczyciela*, zestaw 6, s. 131)

5. Wprowadzenie w tematykę dnia.

6. Wspólna modlitwa poranna – dzień Świętego Józefa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zapoznanie z etapami powstawania papieru na podstawie historyjki obrazkowej:

- Ścięcie drzewa w lesie
- Zwiezenie drzewa do fabryki
- Cięcie drzewa na drobne kawałki i moczenie
- Dalsze rozdrabnianie aż do utworzenia się masy
- Tłoczenie, walcowanie
- Suszenie i rolowanie papieru
- Dostarczanie do drukarni

(Źródło: *Moje 6 lat*, cz. 9, s. 55)

2. Zapoznanie dzieci z etapami powstawania książki na podstawie historyjki obrazkowej – ustalanie kolejności zdarzeń, zwrócenie uwagi na logiczne myślenie.

- Autor pisze książkę
- Autor przekazuje książkę wydawcy
- Ilustrator maluje obrazki do książki
- Składowca komputerowy przygotowuje książkę do druku
- W drukarni pracownicy przygotowują papier do wydrukowania książki
- Drukarnia drukuje książkę
- Dostarczenie książek do księgarni
- Czytelnicy wybierają i kupują książki w księgarni.

(Źródło: *Moje 6 lat*, cz. 9, s. 48 – 49 i *Przewodnik metodyczny*, cz. 9, 10, s. 37)

4. Rozwiązanie zagadki.

Choć nie ma zamka i kluczyka

Często otwierasz ją i zamykasz

W swym wnętrzu wiele tajemnic mieści

Wierszyków, bajek i opowieści. (książka)

(Źródło: J. Stec, *Zagadki dla najmłodszych*, s. 80)

5. Rytmika.

Część III

1. Czytanie Starego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Słuchanie wybranej przez dzieci baśni.

Wypowiedzi dzieci na temat losów poznanych bohaterów.

KWIECIEŃ (tydzień IV, dzień 4)

Temat tygodnia: Jakie bogactwo kryją książki?

Temat dnia: Wycieczka do biblioteki.

Cele operacyjne: Dziecko wyjaśnia, co to jest biblioteka i kim jest bibliotekarz.

Środki dydaktyczne: kartka, kredki, ołówek.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się woda święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 3*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień ustanowienia Najświętszego Sakramentu.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg dnia:

1. Zapoznanie z celem wycieczki:

- Przypomnienie zasad bezpieczeństwa podczas wycieczki do biblioteki
- Przypomnienie zasad kulturalnego zachowania się w bibliotece oraz dobrego wychowania (stosowanie zwrotów grzecznościowych).

2. Wycieczka do biblioteki:

- Zapoznanie z wyglądem biblioteki i jej wyposażeniem
- Rozmowa z bibliotekarzem na temat jego pracy, zachęcanie dzieci do samodzielnego formułowania pytań
- Zapoznanie z regulaminem dotyczącym wypożyczania książek
- Zapoznanie z przeznaczeniem czytelní
- Oglądanie książek w dziale „Literatura dla dzieci”.

4. Rozmowa na temat wycieczki do biblioteki. Dzielenie się swoimi przeżyciami. Rozwijanie umiejętności wyrażania własnych myśli.

5. Zabawy w kącikach zainteresowań.

Część III

- 1. Zestaw zajęć ruchowych (*patrz dzień 1*).**
- 2. Czytania Nowego Testamentu.**
- 3. Refleksja nad własnym postępowaniem.**
- 4. Zabawy na świeżym powietrzu.**

KWIECIEŃ (tydzień IV, dzień 5)

Temat tygodnia: Jakie bogactwo kryją książki?

Temat dnia: Moja książeczka.

Cele operacyjne: Dziecko tworzy własną książeczkę.

Środki dydaktyczne: ilustracje zwierząt, piosenka pt. *Dżungla*, płyta CD, cz. 2, *ABC sześciolatka*, rysunki ze zwierzętami formatu A5, kredki bambino, kartki techniczne (na okładki do książki).

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia dykcji:

- Jestem muzykantom konszabelantem.
- Królowa Karolina ma korale.
- W szafie jest dużo królewskich szat.
- Król siedzi na tronie w złotej koronie.

3. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 3*).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Męki i Śmierci Pana Jezusa*.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie piosenki pt. „Dżungla”

*1. Dżungla, dżungla, taka wielka dżungla,
poplątane zwoje dzikich lian,
mieszka sobie w bambusowej chatce
Ambo Sambo, wielkiej dżungli pan.*

*Ref.: Strusie mu się w pas klaniają,
małpy na gitarach grają,
Ambo tu, Ambo tam,
Ambo tu i tam.*

2. *Ambo Sambo doskonale znam go,*
węża się nie boi ani lwa,
dla swych dzikich leśnych ulubieńców
w dłoni coś pysznego zawsze ma.

Ref.: Strusie.....

(Źródło: *ABC sześciolatka*, cz. 2 – płyta CD)

2. Rozmowa na temat treści piosenki:

- Jakie zwierzęta występują w piosence?
- Jak nazywa się miejsce, w którym żyją zwierzęta wymienione w piosence?

3. Zabawa ruchowa przy piosence „Dżungla”.

4. Wykonanie książeczki - etapy wykonania książeczki:

- rozpoznawanie i nazywanie zwierząt oglądanych na ilustracjach,
- kolorowanie konturów zwierząt i dorysowywanie środowiska naturalnego, w jakim żyją,
- tworzenie okładki do książeczki,
- nadawanie tytułu powstałej książeczce,
- składanie i zszywanie książeczki,
- prezentacja książeczek wykonanych przez dzieci.

Część III

1. Katecheza.

2. Tworzenie przez dzieci własnej bajki, nadawanie jej tytułu – rozwijanie wyobraźni. Wdrażanie do cierpliwego i uważnego słuchania innych.

3. Refleksja nad własnym postępowaniem.

4. Zabawy wg zainteresowań dzieci w dowolnie wybranych kąciach tematycznych.